

b2b magazine

Let's talk about business!

b2bmagazine.bg

Издава: „БИ ТИМ“ ООД

Редакционен екип:
Валентин Маринов
Васил Чобанов
Лилия Христова

Редактор английски текст
„Ънлимитид“ ООД
Анастасия Виденова

Фотограф
Драгомир Атанасов
Иван Коловос

Печат
ПК „Жанет 45“, гр. Пловдив

defactolegal.bg
имейл: office@b2bmagazine.bg
тел.: 02/43 90 333

Министърът на правосъдието
Христо Иванов:
Работим за въвеждане на
детското и възстановителното
правосъдие

Заместник-председател на
Върховния административен съд
(ВАС) Боян Магдалинчев:
Централният административен
съд не е „нова мода“

Новото конституционно предизвикателство

Васил Чобанов

Новите 12 конституционни съдии вече са избрани и назначени. Поредният трети състав от третия мандат на Конституционния съд започва работа. Какво следва от този факт и защо той е толкова важен за държавата ни? Този съд, замислен от Седмото велико народно събрание като своеобразна горна камара на парламента, продължава да играе ролята на укрепващ държавата гарант, че политическите действия ще се случват съгласно писаните законови правила. Ясно е: веднъж назначен, съдията се ползва с имунитет и по ранг е равен на председателя на парламента. Добре звучи и като символ - дванадесет парламентарни председатели, нали?

Тези дни припомняме и още, че деветгодишният мандат на конституционния съдия е най-дългият в държавата. Председателите на двете върховни съдилища и на главния прокурор имат 7 г. мандат, държавният глава – президентът – е с 5-годишен мандат, а на депутатите – 4 г. Ето защо властта в ръцете на 12 конституционни съдии е гаранцията

на държавното ни устройство. Защото те имат правото и задължението да се произнасят по споровете за законността на избора на народен представител, за законността на избора за президент и вице-президент, по обвинения, повдигнати от Народното събрание, срещу президента и вицепрезидента, по спорове за конституционността на политическите партии и сдружения. Най-после те могат да снемат имунитета и да установяват несъвместимост на съдия от Конституционния съд.

Сега имаме нови предизвикателства пред конституционното вдъхновение на българската политическа класа. Петата поправка в Конституцията има шанс да направи дълбоки промени в Конституцията на българската държава, в „рамките на закона“, както е прието да се казва. И всичко това може да бъде дадено на преценката на 12-те конституционни съдии.

Затова е предизвикателство. Новите четирима конституционни съдии, чиито мандат започва сега, няма да напишат нови конституционни правила. Те трябва само да помогнат отново съдът да се „отвори“ за медиите, както беше в зората на демокрацията. За да сме сигурни, че по-често властта ще бъде под контрола на обществото.

Новият състав на Конституционния съд ще трябва да продължи и да проследява, че както един закон или негов текст, може да бъде сверяван с Конституцията, така и всеки акт на администрацията подлежи на законова проверка. Или както казваше проф. Сталев, по-малкият брат на Конституционния съд е Върховният административен съд. Стига да има кой да ги чува.

New Constitutional Challenge

Vassil Chobanov

The new 12 Constitutional Court Judges have been already elected and appointed. This is yet another – third – chamber of the third mandate of the Constitutional Court in session. So what? Why is it so important for our nation? This court – as conceived by the 7th Grand National Assembly as a unique Upper House of the Parliament continues playing the role of strengthening state guarantee political actions should take place pursuant to the written legal regulations. It is clear, once appointed the judge shall enjoy immunity and rank equal to the Speaker of the Parliament. A nice symbol as well – 12 parliamentary chairmen, isn't it?

These days we are reminded of the 12-year mandate of a constitutional judge – the longest one in the country. Chairmen of the two Supreme Courts as well as the Attorney General have a 7-year mandate, the President – 5, while Parliament Members – 4. Therefore having power in the hands of 12 constitutional judges is

guarantee in our national structure. Because they have the right and obligation to rule on disputes of legitimacy of election of a parliament member, president and vice president, impeachments by the National Assembly against the president and vice president, disputes on the constitutionality of political parties and associations. Finally, they have the power to cancel immunity and establish incompatibility of a Constitutional Court judge.

We have new challenges ahead of us now – constitutional inspiration of the Bulgarian political class. The fifth amendment of the Constitution has the chance to make profound changes in the Bulgarian Constitution within the law frames, as it is customary to say. It all can be given to the assessment of the 12 constitutional judges.

Here is the challenge: the new 4 Constitutional judges whose mandate is about to begin shall not write new constitutional regulations. They should only help the court open its doors to media – as it was in the dawn of democracy – and make sure power shall remain under public control.

The new members of the Constitutional Court shall have to continue educating and enlightening – just as any legal text can be compared to the Constitution, so shall every deed or resolution of the Administration be subject to legal scrutiny. As prof. Stalev puts it, the Constitutional Court is the Supreme Administrative Court's younger brother. As long as there is someone listening to them...

Министърът на правосъдието Христо Иванов: Работим за въвеждане на детското и възстановителното правосъдие

Човешкият фактор в съдебната система има огромно значение

Какво се случи в полето на съдебната модернизация от м. януари, когато парламентът подкрепи актуализираната Стратегия за съдебна реформа, досега? От Стратегията с широката политическа подкрепа остана сякаш малко свършено. Наистина ли всеки път у нас трябва да се започва от ВСС, за да изпълним приетото в глава 24: „Правосъдие и вътрешни работи“, от позабравения преговорен процес за членство в ЕС?

Не разбирам какво означава „всеки път“, но въпросът защо сега се започва от ВСС има много ясен и категоричен отговор в мониторинговите доклади на ЕК. В последния писмен доклад от м. януари т. г. за пореден път ВСС е подложен на сериозна критика. И съвсем логично първата от отправените ни препоръки в този доклад е за продължаване на реформата в организацията на ВСС – в контекста на актуализираната Стратегия за съдебна реформа, която пак е оценена много положително като солидна база за реформи. Цитира се и докладът на ЕК от 2014 г., че „ВСС не се възприема масово като автономен и независим орган, който е в състояние ефективно да защита-

ва независимостта на съдебната система спрямо изпълнителната и законодателната власт“.

При устния доклад от м. юли т. г. ЕК изрази подкрепа за реформата на ВСС и разделянето му на две камари, което е залегнало в проекта за промени в Конституцията.

Препоръките по отношение на България в становища на Венецианската комисия са също толкова недвусмислени – там се препоръчва нова институционална структура на ВСС с обособяване на две колегии – съдийска и прокурорско-следователска, като не се допуска членове на съвета, които представляват прокурорите и следователите, да кадруват съдии.

В подобен смисъл са и принципните становища на Венецианската комисия по отношение на независимостта на съда, становищата на Консултативния съвет на европейските съдии към Съвета на Европа, препоръки на ГРЕКО и т. н.

От друга страна, структурната реформа на управлението на съдебната власт не е нещо, което е мотивирано само със становищата на международни институции, това е и мнението на експертната общност и на

гражданското общество. Ако има единодушие в обществото, то е в негативната оценка на начина, по който се взимат кадровите решения в съдебната система, както и за съмненията в силен политически и корпоративен натиск върху този процес. А, както е известно, това е основната функция на ВСС, той по замисъл е един преди всичко кадрови орган.

Не съм съгласен обаче с оценката ви, че е свършено малко от м. януари досега. През м. май т. г. на сайта на МП беше качен за обществено обсъждане мащабен законопроект за промени в ЗСВ, обсъждането продължава и до момента. Законопроектът е не само обемен – 115 страници плюс 80 страници мотиви към него, но той практически предвижда промени в почти всички глави на ЗСВ. Значителни промени има по отношение на уредбата на кадруването – атестации, конкурси, критерии за назначаване, повишаване, понижаване, преместване, командироване, дисциплинарна дейност и т. н. В него се предлагат също така много сериозни промени в областта на съдийското самоуправление, проверката на конфликта на интереси, статута на съдебните заседатели, стажовете и изпитите за правоспособност, работата на НИП, дисциплинарната отговорност на държавните съдебни изпълнители и съдиите по вписванията, както и много важната нова глава 18а – за въвеждане на електронното правосъдие. А проектът за промени в ЗСВ е само една малка част от свършеното досега в МП.

Венецианската комисия отново подкрепи идеята за разделянето на ВСС, така че прокурори да не доминират при кадруването на съдии, защото така се нарушава принципа на независимост на съдебната власт. Какво е мнението на министъра на правосъдието, готов ли сте да внесете в МС „вашия“ проект на промени в ЗСВ, с бележките на магистратите?

Тепърва предстои да видим становището на Венецианската комисия, очаква се то да бъде гласува-

но на следващата пленарна сесия през м. октомври. Действително, няма причини да се съмняваме, че комисията вече официално ще подкрепи разделянето на ВСС на две колегии, след като това неофициално бе споделено от членовете на делегацията ѝ по време на техните разговори в Народното събрание. Освен това то следва ясен стандарт на Съвета на Европа.

Ние сме готови да внесем законопроект за промени в ЗСВ, но засега изчакваме, за да проследим как ще се развият дебатите по промените в Конституцията. Това време не е загубено, то ще бъде оползотворено с продължаване на обсъждането с магистрати,

експерти и неправителствения сектор. По време на обсъждането със съдиите по апелативни райони, получихме много бележки, предложения, идеи, които в момента се обсъждат, заедно с получените становища от прокуратурата, следствието, адвокатурата, както и тези, получени по други канали, включително и на специалния имейл, който МП обяви. Всички тези становища се обобщават, предстои да се вземе решение по тях. Подготвяме и провеждане на няколко тематични кръгли маси по отделни теми в проекта.

Едва ли ще отчетете само предложенията и дискусиите по

промените в основния закон ЗСВ.

Практически от началото на мандата досега Министерството на правосъдието е внесло в МС повече от 15 законопроекта, 11 от които са внесени в парламента. Редица други законопроекти чакат ред за внасяне в МС. Сред тези изготвени законопроекти има и три изцяло нови закона – Закон за физическите лица и мерките за подкрепа, Закон за европейската заповед за защита и Закон за признаване, изпълнение и изпращане на актове за прилагане на мерки за процесуална принуда, различна от мерките, изискващи задържане.

Интензивно се работи по въвеждане на детското и възста-

новителното правосъдие, както и по реформата на затворното дело, където трябва да отговорим на пилотното решение „Нешков и други срещу България“ от м. януари т. г., както и на критиките на Комитета за предотвратяване на изтезанията (КПИ) за условията в затворите. Работи се по проблемите на юридическото образование – МП вече възложи на екип от социолози от катедрата по социология в Софийския университет, ръководена от доц. д-р Петя Кабакчиева, провеждането на социологическо проучване сред практикуващите юристи за оценка на юридическото образование, за основните проблеми и необходимите решения. Работи се по реформа в Агенцията по вписванията, от 01 януари догоди на регистър БУАСТАТ ще стане изцяло електронен, предлагаме сериозни промени в цялостната уредба на изпълнителния процес в ГПК. Започваме и финална дискусия по проекта на Кодекс за административните нарушения и наказания (КАНН) с идеята да го публикуваме за обществено обсъждане до края на месеца, а това е една много сериозна реформа. Предишното решаването на сериозни проблеми в търговското правораздаване. Мога да изброявам още много неща, които са свършени за този кратък период, и всичко това е част от съдебната реформа – по един или друг начин.

Мисля, че толкова интензивно в МП не се е работило през първата година на нийч мандат досега. В този смисъл аз категорично протестирам срещу опитите да се профанизира реформата като се свежда до промените в Конституцията и до разделянето на ВСС на две колегии. Стратегијата за съдебна реформа е седемгодишен документ, а промените в Конституцията са само старт на структурната реформа.

Вие продължавате да питате обществото и политиките как да сменим модела, така че да има качествено нови нива на прозрачност, отговорност и авторитетно лидерство в съдебното ведомство. Така от поредица от

реформи, кога ще се стигне до основните въпроси на гражданите за повече справедливост, предвидимост и бързина даже. Въпросът е коя част от сегашния модел ни пречи?

Аз не разделям двете неща, още по-малко ги противопоставям. Структурните и функционалните промени в управлението на съдебната власт не са самоцел, те са именно начинът да се постигне по-качествено правосъдие във всичките му измерения, което е крайната цел на реформата. В съдебната система човешкият фактор има огромно значение както никъде другаде; качеството на правораздаването зависи изключително много от качеството на магистратите – професионален капацитет и знания, честност и морал, обществен авторитет и отговорност. От огромно значение е и независимостта на магистрата, неговото лично усещане за това, както и независимостта на институцията.

Има един афоризъм, който съм чувал от съдии с опит – „в ръцете на добрия съдия и лошият закон води до справедливи решения; в ръцете на лошия съдия и добрият закон води до калпави решения“. Разбира се, това не е извинение за лошото законодател-

ство, а илюстрация за това колко е важен подборът на магистратите, насърчаването на професионализма и почтеността.

Имате ли отговор на въпроса кога делата, които достигат до върховните съдилища, ще бъдат „селектирани“ от едни по-високи държавни такси, както е в Германия, Испания и друге? Така върховният съдия от ВКС и от ВАС, ще бъде същински тълкувател на съдебната практика и почти няма да се налага да работи с натоварване обем работа колкото един районен съдия.

Не мисля, че единствено увеличаването на държавните такси е успешният механизъм за селектиране на делата пред върховните съдилища. Съществуват и други много по-успешни механизми, като например ограничаване на касацията за определена категория дела, промени в подсъдността и др. В това отношение много разчитам на върховните съдилища да поставят този проблем и да дадат становище какво трябва да се направи за разрешаването му.

Дискусията по необходимостта и обхвата на промените в процесуалните закони тепърва предстои.

След срещите със съдиите по апелативни райони заедно с членове на ВСС, сега какъв е вашият отговор на въпроса за тайната на вота като гаранция за автономно вземане на решения от Висшия съдебен съвет.

Мисля, че всички ние сме свидетели на редица примери от практиката на ВСС, показващи, че тайната на вота не е гаранция за автономно вземане на решения – независимо дали са били изразени мотиви или не. Не виждам нито една причина поради която член на ВСС би следвало да се чувства застрашен от публичното обявяване на неговия вот по всяко едно решение. Публичното и прозрачно вземане на мотивирани решения е принцип в работата на всяка администрация и не виждам защо за ВСС трябва да е различно.

Ако член на ВСС се притеснява от натиск, санкции или каквито и да е неблагоприятни последици поради начина, по който е гласувал, то значи той предварително се е поставил под някаква зависимост, създал е някакви очаквания, че ще гласува по определен начин, че ще изпълнява определени указания и т. н. Иначе по условията членовете на ВСС трябва да са високо морални и авторитетни професионалисти, които вземат решенията си само на база на фактите и закона, не се поддават на каквото и да е натиск – политически, корупционен, йерархичен и др.

Един съдия, прокурор, следовател подписва с името си всеки свой акт, а от това зависят човешки съдби, често в много по-висока степен, отколкото кариерното развитие на даден магистрат. По дисциплинарните производства срещу магистрати ВСС взема решенията си тайно, за разлика от съда, който се произнася по жалбите срещу същите решения.

В този смисъл, аз не виждам сериозни аргументи срещу явния вот, но смятам, че по принцип състоянието на такава разпоредба не е в Конституцията, а в закона. Премиерът вече обяви, че ще бъде направено всичко възможно предложението за отпадане на тайната на вота от конституцията да бъде върнато в обсъжданията в

парламента.

Вие имате ангажимент и към затворите и затворническите общежития, където служителите, осъществяващи физическа охрана, стават все по-недостатъчни. Не е ли време този вид държавна работа да бъде оставена на частната инициатива, както е в други страни, и в този смисъл освен за съдебни палати да поставите ново начало и на един модерен затвор. В министерството на правосъдието съм виждал даже проект.

В Министерството на правосъдието в момента се работи по мащабна реформа в затворното дело, но тя не предвижда строителството на нов затвор. Да, действително преди време са правени планове за строителство на нов затвор, включително и чрез публично-частно партньорство, но очевидно тогава реалностите са били други.

Не планираме нов затвор на първо място защото с оглед на затворническата популация (и тенденциите за намаляване на броя на затворниците) наличната база е напълно достатъчна, тя просто трябва да бъде ремонтирана и използвана по-оптимално – включително и чрез промени в съществуващото законодателство. На второ място, както е известно, средствата по бюджета са крайно ограничени, те не стигат дори за извършване на неотложните ремонти, камо ли за построяването на нов затвор. По наши изчисления, през следващата 2016 г. ще са необходими около 15 млн. лева, за да се извършат неотложните ремонти, с които системата да придобие друг облик и да осигури нормални условия в местата за лишаване от свобода съобразно минималните стандарти – достъп до тоалетни в килиите и течаща вода, нормални хигиенни условия, светлина и др.

Съвсем наскоро моят заместник Андрей Янкулов инспектира хода на ремонтите в затворническите общежития Разделна и Дебелт и в затвора в Стара Загора и всеки, който е видял снимките оттам, ще признае, че досега в

България не е съществувал затвор с подобни условия, които практически изцяло покриват европейските стандарти. Проблемът е, че това се прави едва сега, а от много години България е критикувана в докладите на КПИ и е обект на осъдителни решения, включително и пилотното решение по делото „Нешков и други срещу България“ от 27 януари т. г. Пилотното решение влезе в сила през м. юни т. г. и в него се дава 18-месечен срок на държавата за предприемане на комплексни мерки за справяне с идентифицираните в него проблеми.

В момента основният ангажимент на България в областта на затворното дело е да бъдат осигурени минималните европейски стандарти навсякъде в местата за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, за да спрат осъдителните решения на Европейския съд по правата на човека. За някои от мерките са необходими законодателни промени, по които сме ангажирани две работни групи в Министерството на правосъдието със задача до края на м. октомври т. г. да изготвят предложение за промени в действащата нормативна уредба в контекста на пилотното решение по делото „Нешков и други“ и на препоръките на КПИ. Едната работна група се занимава с изработването на необходимите нормативни промени за въвеждане на превантивно и на компенсаторно средство за защита срещу лошите условия в затворите, съобразно решението „Нешков и други“. Втората се занимава с необходимите промени, извлечени от препоръките на КПИ, например: промяна в института на условното предсрочно освобождаване, на режима в местата за лишаване от свобода, първоначалното насъщаване на затворници в различните типове затвори, възможностите за преместване от един в друг за по-голяма гъвкавост на тези процеси и др.

Харесвате ли отговора на Конституционния съд по Дело №7 с отклоненото искане, и ще го определите ли като „Соломоново“,

защото КС така се опази от капана на предварителното тълкуване на законодателни намерения, които не са минавали през „Държавен вестник“?

„Соломоновско решение“ означава мъдро. Аз няма да давам оценки на определението на КС, с което бе отхвърлено като недопустимо искането за тълкуване на формата на държавно управление в контекста на внесения в парламента законопроект за промени в конституцията. Само ще отбележа, че това определение на КС беше очаквано, защото то е в съответствие с досегашната практика на съда, който отказва да тълкува въпроси, по които вече има предходни тълкувателни актове, както и да коментира предварително законопроекти.

В самото определение се посочва, че предложението за разделяне на Висшия съдебен съвет на две колегии, което ще доведе и до нов ред за вземане на определени кадрови и организационни решения, вече има задължително нормативно тълкуване с Тълкувателно решение № 8/2005 г. В това решение изрично е посочено, че промени в

Конституцията, концентрирани в рамките на съдебната власт, насочени към реструктуриране, оптимизиране от съдържателна гледна точка и прецизиране на отделни функции на нейни органи, поставяне на акценти или уточняване на техни правомощия или наименования, както и взаимодействието им с другите власти, не представляват промяна във

формата на държавно управление и могат да бъдат извършени от Народно събрание, ако с тях не са нарушава балансът между властите и се съблюдават основните принципи, върху които е изграден действащият конституционен модел на държавата. Това тълкуване е обвързващо за народните представители при предстоящите конституционни промени, казва КС. //

Роден е на 13 септември 1974 г. в София.

Христо Иванов е магистър по право от Софийския университет „Свети Климент Охридски“. Специализира във Fulbright/Hubert Humphrey Fellowship Program, Washington College of Law, в областта на правото на национална сигурност и процедурите по съдебни назначения в САЩ.

От 1996 г. до 2002 г. работи като координатор на проекти в областта на законодателната и съдебната реформи в рамките на Инициативата за върховенство на закона на Американската асоциация на юристите (American Bar Association - Rule of Law Initiative). От 2002 г. до 2006 г. е независим консултант по проекти на международни институции, програми за международна техническа помощ и частни клиенти, свързани с оценка на законодателството и утвърждаване върховенството на закона.

От 2006 г. досега заема длъжността Програмен директор на Български институт за правни инициативи, където ръководи проекти в областта на съдебната реформа, превенцията на корупцията и утвърждаване на върховенството на закона.

Заместник министър-председател по правосъдие, вътрешен ред и сигурност и министър на правосъдието в служебното правителство с министър-председател Георги Близнашки (06.08-07.11.2014 г.).

Избран за министър на правосъдието на 7 ноември 2014 г. от 43-ото Народно събрание.

Minister of Justice Hristo Ivanov:

We are Working on Introducing Children and Restorative Justice

The human factor in the judicial system is crucial

What has happened in the field of judicial reforms since January when the Parliament backed the updated strategy of judicial reforms? It looks like only a bit was complete from the strategy of wide political support. Do we have to start every single time from the Supreme Judicial Council in order to comply with the provisions of Chapter 24: Justice and Home Affairs of the forgotten negotiation process prior to our EU membership?

I do not understand the meaning of „every time“ but the question why starting from the Supreme Judicial Council (SJC) has its clear and explicit response in the monitoring reports of the EU. The last one (Jan 2015) has once again seriously criticized the SJC. Logically, the very first of the recommendations in the report was addressed to continuing the reform in the SJC's structure, in the context of the updated Strategy of Judicial Reform – in turn evaluated very positively as a solid base of reforms. The European Commission report of 2014 was quoted as well: SJC is not widely perceived as an autonomous and independent body able to effectively defend the independence of the judiciary system against the executive and legislative power.

In its oral report (end-July), the EC expressed its support of the SJC reforms and its separation into two colleges – as provided for in the draft of the Constitutional amendments.

The recommendations in regards to Bulgaria in the viewpoints of the Venice Commission a new institutional structure of the SJC has been recommended – with the formation of two colleges: a judges' college and a prosecutor-investigators'

college, thus not allowing Board members representing the prosecutors and investigators to work as judges.

Similar sense is projected by the principal viewpoints of the Venice Commission regarding the independence of the Court, the opinion of the Consultative Council of European Judges of the Council of Europe, GRECO's recommendations, and so on.

On the other hand, the structural reform of the judiciary management is not something motivated only by the viewpoints of international institutions; this is the opinion of the expert community and civil society. If there is a consensus in the society at all, it is in the negative assessment of the way personnel decisions have been taken in the judiciary as well as certain doubts of the strong political and corporate pressure into this process. As well-known, this is the SJC's function – it is mainly a personnel authority.

However I disagree with your statement little has been done since January. In May the Ministry of Justice uploaded on its site a major bill on amendments of the Judiciary Act – to be subject of public discussion – and it is still ongoing. The bill is not only large in volume (115 pgs. + 80 pgs. of grounds and motives), it practically provides for amendments in almost all chapters of the Judiciary Act. There are significant amendments in regards to the regulation of personnel employment policy: attestations, job opportunities, criteria of appointment, promotions, demotions, transfers, secondments, disciplinary actions, etc. There are proposals on serious amendments in the field of judge management, conflict of interests'

checklist, jury's status, experience, training and aptitude tests, the work of the National Justice Institute, disciplinary responsibility and liability of the state enforcement agents and recordation judges as well as many important amendments in Chapter 18A – introduction of e-justice. The draft of the Judiciary Act bill is yet a small part of the heaps of work completed so far by the Ministry of Justice.

The Venice Commission once again supported the idea of splitting the SJC so that prosecutors cannot dominate in taking judges' seats otherwise they may violate the principal of judiciary independence. What is the Minister of Justice's standpoint? Are you ready to bring your draft of amendments of the Judiciary Act to the Council of Ministers – together with the magistrates' notes?

We are about to hear the Venice Commission's standpoint – it is expected to be voted at the next plenary session in October. Indeed, there is no reason to doubt the Commission is going to officially support the split of the SJC into two colleges – after members of its delegation unofficially shared this fact during their conversations at the National Assembly. Besides, it follows a clear standard of the Council of Europe.

We are ready to submit a bill on amendments of the Judicial Law, but for the current moment we are waiting to see how the debates on the Constitutional amendments are going to develop. Time is not wasted – it shall be used to continue discussions with magistrates, judges, experts and NGOs. During the discussions,

together with the judges in the appellate regions we received many notes, proposals, ideas – all currently under further discussion together with the viewpoint provided by the Prosecution and Investigation offices, attorneys and those received via other means, including the special e-mail address account provided by the Ministry of Justice. All these opinions are being summarized; decisions are to be made. We are planning to conduct several round tables meetings – in order to discuss specific topics individually.

Are you going to take into consideration only the proposals and discussions on the amendments of the main bill of the Judicial Law?

Indeed, ever since the beginning of the term the Ministry of Justice has managed to submit more than 15 bills to the Ministry of Councils – 11 of these tabled at the Parliament. A number of other bills are waiting to be submitted, too. Among these are draft bills of three entirely new laws – the Law of Physical Entities and Measures of Their Support, a Law of European Protection Order and Law of Recognition, Execution and Submission of Documents on Implementation of Coercive Measures Other than the Ones Requiring Detention.

We work intensively on introducing children and restorative justice as well as reforms on prison cases – in order to meet the pilot resolution under the case of Neshkov and others vs. Bulgaria, dated Jan 2015, as well as the criticism of the Committee for the Prevention of Torture (CPT) on prison conditions.

We are working on issues related to legal (judicial) education – the Ministry of Justice has already commissioned a survey to a team of sociologists from the Department of Sociology at Sofia University, managed by Petya Kabakchieva, Assoc. Prof. The survey should be done among practicing lawyers and counselors – in order to assess the legal education, its main problems and the necessary solutions thereof. We are also working on a reform with the Registry Agency – starting from 01 Jan of next year, the BULSTAT (Bulgarian Statistics – Company Register) shall become

fully digitalized; we propose serious changes in the overall framework of the enforcement process of the Civil and Procedure Code. We have started the final discussion on the draft of the Code of Administrative Violations and Sanctions with the idea of publishing it for public discussions – by the end of the month – this is a very serious reform of its own. Many serious issues in the trade and commercial justice are still to be addressed. I can list many more things we have managed to accomplish in this short period of time – and these are all an integral part of the judicial reform, in one or another way.

I can boldly say the Ministry of Justice has not worked so intensively during the very first year of any term so far. In this regard, I strongly oppose the attempts to profane the reform by limiting it to the amendments of the Constitution and the split of the SJC into two colleges. The judicial reform strategy is a 7-year document, while the amendments of the Constitutions are the very start of the structural reform.

You keep asking the society and the policy-makers on how to change the model in order to achieve higher levels of transparency, accountability and real leading role in the judicial department. Thus, after a sequence of reforms, when are we going to reach to the citizens' core issues: more justice, fair trials, predictability and even promptness? The question remains: which part of the current model stands in our way?

I do not distinguish these two, less oppose them. Structural and functional changes in the management of the judiciary power are not an end target – they are the way to achieve a higher quality of justice in all its dimensions – now this is its end target. The human factor plays a vital role in the judicial system – more important than in some other areas; the quality of justice greatly depends on the quality of magistrates – professional capacity and knowledge, honesty and morality; public authority and responsibility. Their independence, their personal sense of it, as well as independence of the institution are all of great importance, too.

There is an aphorism I have heard by experienced judges: Bad law in the hands of a good judge leads to fair decisions; good law in the hands of a bad judge leads to bad decisions. This, of course, is not an excuse for having poor legislation but rather an illustration of how crucially important the selection of magistrates, promoting their professionalism and integrity is.

Do you have an answer to the question when cases reaching Supreme Courts shall be down-

selected by imposing higher state fees – as it is in Germany, Spain and elsewhere? Thus a Supreme Cassation or Supreme Administrative Court Judge shall be indeed a true interpreter of jurisprudence and shall not be required to work under a load of cases as a district judge.

I do not think only increasing state fee is the successful mechanism in selecting cases to be reviewed by the Supreme Courts. There are many other more successful mechanisms – among others: limitation of cassation for a particular category of cases,

amendments in the suability, etc. In this regard I rely on the Supreme Courts to address this issue and share their opinion: what should be done in order to resolve it. A discussion on the necessity and range of amendments in the procedural legislation is yet to come.

After you met with the judges in the appellate districts along with the members of the Supreme Judicial Council, what is your answer now to secret voting – as a guarantee of independent decision-making by the

Supreme Judicial Council?

I think we are witnessing a number of examples from the practice of the SJC – indicating the secrecy of voting is not a guarantee of independent decision-making – whether there have been reasons expressed or not. I do not see any reason why a SJC member should feel threatened by the public announcement of their vote on any decision. Public and transparent motivated decision-making is the core principal of work of every administration. I do not see why SJC should enjoy different privileges. Should a member of the SJC is worried – due to pressure, sanctions or any adverse consequences on their vote, it means they had already put themselves in a certain dependent relationship by creating certain expectations they would vote a certain way, follow someone's instructions, etc. SJC members should be respectable professionals of high moral values who issue decisions only on the grounds of law and facts – people who are not subject to any pressure: political, corruption, hierarchical, etc.

A judge, prosecutor, investigator signs their name at the bottom of each deed – and people's destinies depend on that: to a much higher extent than a position promotion of a given magistrate. In case of disciplinary proceedings against a SJC member, the jury votes in secret, unlike the court – the latter resolves on appeals against these same decisions.

In this sense I do not see any serious arguments against overt voting. Generally speaking, I think such provisions should not be provided for in the Constitution but rather in the law. The Prime Minister has already announced all necessary steps shall be undertaken so the proposal on dropping secret voting from the Constitution to be sent back for discussions in the Parliament.

You have had a certain commitment to prisons and prison dormitories where employees engaged in physical security are less and less in number. Is not it time that kind of state job to be left to private initiatives as in other countries,

and in this sense except for court buildings, you may initiate the construction of a new modern prison facility. If I can recall, I had seen a project about it in the Ministry of Justice.

The Ministry of Justice is currently working on a major reform related to prison work and care, but it does not provide for the construction of a new prison facility. Yes, there were plans indeed about it some time ago including making it on the grounds a public-private partnership, but reality then was apparently more different than now.

We do not plan a new prison facility in the first place because in view of prison population (and trends of reducing the number of prisoners), the present facilities are sufficient; we only need to renovate them and use them more rationally – including by amending the present legislation. Secondly, as we all know, budget funds are extremely limited – they are not enough even to carry out urgent repairs, let alone build a new prison. According to our calculations, in the coming 2016, we are going to need some BGN 15 mln. (circa EUR 8 mln.) to carry out urgent repairs; the facilities will surely have a different outlook and we are going to be able to provide normal conditions in places of detention – according to the minimum standards: access to lavatories in each cell, running water, decent sanitary conditions, light, etc.

Just recently my deputy Andrew Yankoulov inspected the progress of repair works in prison dormitories in the villages of Razdelna and Debelt as well as the prison in Stara Zagora. Everyone who has seen the photos admits there has never been a prison in Bulgaria so far having similar conditions – meeting indeed the EU standards. The problem is it has been done only now – while Bulgaria has been long criticized in reports issued by the European Committee for [of] Prevention of Torture, and was subject to judgments, including the pilot one under the Neshkov and others vs. Bulgaria of 27 Jan 2015. The pilot resolution came into force in June and it provides an 18-month period for Bulgaria to undertake comprehensive measures in handling the issues identified therein.

Currently, the main commitment of Bulgaria in the area of prison management is to provide and ensure the minimum EU standards everywhere in places and facilities of imprisonment, to stop the condemning resolutions of the European Court of Human Rights. In order to handle some of these measures, we need additional legislation amendments – we have engaged two working groups with the Ministry of Justice – by the end of October they should issue proposals on the amendments in the current legislation in the context of the pilot resolution under the Neshkov and others case as well as the CPT recommendations. The one group is working on developing the necessary legislative amendments in order to introduce preventive and compensatory means of protection against the poor prison conditions pursuant to the Neshkov's case resolution. The other group is working on the necessary amendments derived from the CPT recommendations, for example: amendments in the parole procedures, daily life flow in prison facilities, initial placement of prisoners in various types of prisons, more flexible procedures on possibilities of relocating from one to another prison, etc.

Please comment the reply of the Constitutional Court to Case No7 with the turned down request? Can you define it as a Judgement of Solomon, since that's how the Constitutional Court escaped the trap of the preliminary interpretation of the legislative intentions when the

latter are not passed (approved) yet by the State Gazette?

A Judgment of Solomon means a wise decision. I will not evaluate the definition made by the Constitutional Court – they rejected as inadmissible the request of interpretation of the form of government ruling in the context of the bill submitted to the Parliament in regards to amendments of the Constitution. I shall only note this definition of the Constitutional Court was expected since it is in line with the current practice of the Court to refuse interpreting issues if there are previous interpreting deeds, or comment bills in advance.

The very definition states the proposal on dividing the Supreme Judicial Council into two bodies (colleges) – thus leading to a new set of certain staff and logistics decisions – has got its obligatory legislative interpretation under Interpretive Decision No 8/2005. It explicitly states the amendments of the Constitution defined in the judiciary framework leading to changes in structure, optimization in terms of content and refining individual functions of its bodies, placing accents or clarifying their powers or names as well as their interaction with other authorities shall not constitute a change in the form of government and may be done by the National Assembly if the former do not affect the balance among authorities and they respect the fundamental principles the currently working Constitutional model has been built upon. This interpretation is binding for the members of the Parliament in the forthcoming constitutional amendments, said the Constitutional Court. //

Hristo Ivanov was born on September 13, 1974 in Sofia.

He holds a Master of Laws degree from Sofia University. He was a fellow of the Fulbright / Hubert Humphrey Fellowship Program, Washington College of Law, and specialized in national security law and court appointment procedures in the US. From 1996 to 2002 he was project coordinator in the field of legislative and judicial reforms within the Rule of Law Initiative of the American Bar Association. From 2002 to 2006 he was an independent consultant on projects of international institutions, international technical assistance programs, and private clients, relating to legislation assessment and promoting the rule of law.

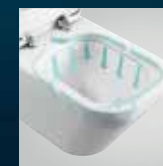
He has been Program Director of the Bulgarian Institute for Legal Initiatives since 2006, where he heads projects in the sphere of judicial reform, prevention of corruption and promoting of the rule of law.

He served as Deputy Prime Minister of Justice, Public Order and Security and Minister of Justice in the caretaker government of Prime Minister Georgi Bliznashki (August 6 – November 7, 2014).

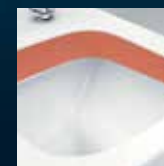
He was elected Minister of Justice on November 7, 2014 by the 43rd National Assembly.

AQUABLADE®.
Изпитай силата на водата.

Якооо!

ТЕХНОЛОГИЯТА
AQUABLADE®
е еквивалент на
откриването на
реактивния двигател.

ТЕХНОЛОГИЯТА
AQUABLADE®
осигурява измиване
на 100% от тоалетната
чиния.

Ideal Standard представя AquaBlade® – нова ера в технологията на измиване. С изчистени линии и съвременен дизайн, той е проектиран с нежно извити гладки повърхности и без ринг. Водният поток започва от най-горната част на тоалетната чиния. Интегрираният канал създава мощна 360°-ова водна каскада, която облива цялата повърхност на тоалетната. Вижте повече на www.is-aquablade.com/българия.

iIdeal
STANDARD

A
BEAUTIFUL
USE
OF
SPACE

Анкета „De Facto Legal“:

Има ли шанс поправката „Сидеров“?

Анкетата проведе:
Лилия Христовска
By Liliya Hristovska

Волните лудории на лидера на ПП „Атака“ Волен Сидеров в пука на местните избори, 25 октомври, отприщи вълна от обществено недоволство. Управяващите от ГЕРБ пък бързо

обявиха, че са готови да премахнат имунитета на депутатите, закрепен в чл. 70 от Конституцията. Той им гарантира, че не могат да бъдат задържани, а срещу тях не може да тръгва наказателно производство без разрешение на Народното събрание или на председателя на парламента, ако Народното събрание не заседава. При извършено тежко престъпление разрешение за арест не се

иска. В подобни случаи полицейските органи трябва незабавно да уведомят шефа на парламента за задържането. Междувременно правната комисия реши, че се намалява срокът от 14 на 5 дни, в който народните представители трябва да решават дали доброволно да се откажат от имунитета си, когато им е поискан от главния прокурор. След изтичането на тези пет дни и при отказ на депутат да си „даде“ имунитета, ще се сформира временна комисия, която да се произнася по искането.

Очевидно е, че темата „имунитет“ не е егзотика. Затова и „De Facto Legal“ се обърна към известни юристи със злободневния въпрос: Нужна ли е поправката „Сидеров“ в конституцията заради поведението на автора ѝ?

Повечето специалисти по конституционно право и експерти в юридическата материя се обявиха категорично против. Публикуваме част от мненията.

Димитър Гочев,
конституционен съдия с приключен мандат,
избран за съдия в Конституционния съд от
Народното събрание (1994 г.):

Абсурд е да изгорим юргана, за да хванем бълхата!

Имунитетът и наказателната неприкосновеност на депутатите е позната в правото от векове. Този имунитет си има своя смисъл, но когато се прекратят границите, той може да бъде преодолен. За това си има специална процедура, а в случая „Сидеров“ парламентът реагира експедитивно.

Ако обаче с поправка в Конституцията бъде зачертана изцяло защитата на народните представители, има опасност от грути сериозни злоупотреби. Разни

групи „гамени“ могат да арестуват, например, един народен представител, защото е неудобен на властта. Така политически ще може да бъде употребяван всеки депутат, а по правило най-уязвима е опозицията. Е, да изгорим юргана, за да хванем бълхата ли?! Затова съм категорично против заради един човек да се променя Конституцията.

Случаят „Сидеров“ е емблема за злоупотреба със статута на народен представител. Агресивното му поведение му до голяма степен

парира и работата на властите, например, главният прокурор му иска имунитета за гръзко хулиганство, Сидеров веднага иска имунитета на главния прокурор и т. н. Очевидно става дума за безпардонност, но това значи, че именно органите на полицията, прокуратурата и съда трябва да покажат една по-ефективна работа. Трябва да бъдат по-смели, за да успокоят обществото, че няма безнаказаност за хора, решили по свой модел да налагат собствени правила на демокрацията.

Mr. Dimitar Gochev, Constitutional Judge, post-mandate, a Constitutional Court judge appointed by the National Assembly (1994):

It is Such an Absurd: Throwing the Baby Out With the Bath Water!

A Parliament Member's immunity and penal inviolability have been known in law for ages. It has its justification but when one crosses the borderline, immunity should be removed. There is a special procedure about it – in Siderov's case, the Parliament reacted promptly. Should a Constitution amendment fully removes protection of parliament members, there is yet another risk: serious abuses: bad guys may start arresting MPs simply because the latter have

become inconvenient to the ruling party... So every single MP could be used for political lobbying, and we all know opposition is the most vulnerable of them all. Shall we throw the baby out with the bath water? I am strongly against – why shall we amend the Constitution for just one person?

Siderov's case is an example of misuse of the MP status. His aggressive behavior has largely paralyzed the work of authorities: for

example, the Attorney General asked for removing his immunity – due to hooliganism, Siderov immediately asked for the Attorney General's immunity, and so on. Obviously, this is a matter of brazenness – but this should ask for more effective cooperation among police, prosecutors and courts; we need them to act boldly and calm the public down: there is no impunity for people who have decided to impose their own model of rules of democracy.

A De Facto Legal's Poll:

Is There Any Chance for a Siderov's Amendment?

Free antics – as demonstrated by Volen Siderov, leader of Ataka political party, in the very peak of local elections (25 Oct) – unleashed a wave of public discontent. The ruling GERB party promptly declared they were ready to remove Parliament members' immunity as provided for in Art. 70 of the Constitution. It guarantees they shall not be detained and no criminal proceedings can be initiated against them without the permission of

the National Assembly or the Parliament's Chairman, in case the former is not in session. In events of serious offense, warrant permission is not needed – Police should immediately notify the Head of the Parliament on detention. Meanwhile the Legal Committee decided it reduced the term – from 14 down to 5 days – MPs have to decide whether they would voluntarily waive their immunity when requested by the Attorney General. After that and

in case they refuse to „surrender“, there will be a temporary commission called to rule on the request. It is obvious, the immunity topic is not ephemera. Therefore, De Facto Law turned to well-known legal advisors with the following questions: Is Siderov's amendment of the Constitution necessary because of its author's behavior?

Most experts in Constitutional and Judicial Law stand firmly against. We have published a few opinions...

Пламен Киров,
конституционен съдия с изтекъл мандат, избран
за съдия в Конституционния съд от Президента на
Републиката (2006):

И президентът ли да остане без имунитет?

Да се направят промени в Конституцията заради един човек – това означава много специално възвеличаване на въпросната личност. Тоест, ще увековечим един човек, който поне от десетина години има едно и също подобно поведение. Досега само в два случая парламентът е отказвал да сваля имунитет – за Кръстьо Трендафилов и Тома Томов.

Според мен ще се отиде от една крайност в друга. Преди конституционната промяна през 2007 г. имаше изключително засилена защита на народните

представители, сега пък сме на път изобщо да се премахне наказателната неприкосновеност. Но в огромното си мнозинство депутатите от всички политически сили са почтени хора! Какво им казваме на тях: сваляме ви имунитета, за да е удобно на МВР и правосъдието да се справят с Волен Сидеров?!

Като имаме предвид историческото си развитие и политическите нрави в нашия балкански регион въпросът с имунитета може да бъде много деликатно решен: например, за очевидни безобразия

депутатите да могат да бъдат задържани на място за 24 часа, без разрешение от НС.

Ако отпадне обаче наказателната неприкосновеност за депутатите, логично тя трябва да падне и за конституционните съдии, омбудсмана, президента и вицепрезидента. Не мисля, че от един конкретен случай трябва да се вадят генерални аргументи за промяна в Конституцията. Не ни ли стигат промените в закон за определени лица, та заради конкретни казуси да променяме и основния закон?!

*Plamen Kirov, a Constitutional Judge, post-mandate,
a judge appointed by the President of Bulgaria (2006):*

Shall We Leave the President Without Immunity?

Making amendments of the Constitution because of one person only means we show high praises to that same person. Shall we make a person remembered for years ahead – that same person who has had and shown such behavior? So far, it has been only twice when the Parliament has refused to remove immunity – in the cases of Krastyo Trendafilov and Toma Tomov.

I think, we may cross from one extreme to another – prior to the Constitutional amendments in 2007,

there was an extremely high over-protection of MPs; nowadays we want to fully remove it. In their great majority, MPs are decent people! What is our message to them? We shall remove your immunity in order to ease the Ministry of Interior handle Mr. Siderov?!

Given the historical heritage in our Balkan region, the immunity issue can be solved in a very delicate way: for obvious violations and outrages, a MP shall be arrested on the spot – and detained for 24 hours – without

the permission of the National Assembly.

If MPs' penal immunity removed, then it should be also removed for Constitutional judges, the Ombudsman, the President and the Vice President. I do not think an exceptional case should be taken as a general rule – in order to impose Constitutional amendments. Is not it enough we amend laws due to certain people – and now go further on and amend the Constitution due to certain cases?

Проф. Огнян Герджиков,
председател на 39-ото Народно събрание
(2001-2005 г.):

Парламентът не е корпус за бързо реагиране

През последните месеци се забелязва, че Народното събрание се опитва да действа като корпус за бързо реагиране. Депутатският имунитет е постижение на демокрацията от столетия. Сидеров правил, каквото правил, и дайте сега да променим

Конституцията, защото депутатският имунитет му дава възможност да безчинства в НАТФИЗ. Какъв е проблемът Сидеров да бъде подведен под наказателна отговорност, след като неговото деяние бъде квалифицирано като престъпление?

Тонката е в парламента, а за промени трябва да се мисли в спокойна обстановка, така че ако някой депутат си позволи да нарушава обществения ред или да извършва престъпления, да е ясно, че правилата няма да го „помилват“. ■

*Mr. Ognyan Gerdjikov,
Professor, Chairman of the 39th National
Assembly (2001-2005)*

Parliament is not a Rapid Reaction Corps

In recent months, we noted the National Assembly has been trying to act as a Rapid Reaction Corps. Parliamentary immunity is an achievement of democracy – for ages. Mr. Siderov did what he did – let's amend the Constitution now because his immunity allows him to outrage at the National Academy of Theater and Film Arts. Should we consider his actions as a crime, why do not we initiate criminal proceedings against him? It is up to the Parliament to resolve; in any case amendments must be made in a calm and sober state of mind. Then, if a MP decides to act in a violent way or trespass the law, they shall know: no regulation shall pardon me! ///

Заместник-председател на Върховния административен съд (ВАС) Боян Магдалинчев:

Централният административен съд не е „нова мода“

Върховният касационен съд има задачата да бъде независимата институция на страна на гражданите, която да следи за законността на заповедите, решенията, подзаконовите актове на комисии, кметове, общински съвети. Като първа инстанция ВАС разглежда споровете по актове на министри. Наскоро внесен в Народното събрание законопроект лансира идеята за довършване модернизацията на административното правораздаване. Защо това вече е наложително и дали идеята за създаване на Централен административен съд ще получи колкото поддръжници, толкова и противници – с тези въпроси DeFacto Law потърси заместник-председателя на ВАС и член на работната група по законопроекта, съдия Боян Магдалинчев.

Когато формулирахме идеята, се придържахме към няколко основни положения с оглед на действащата Конституция, защото там е казано, че със закон могат да се създават и специализирани съдилища. Не е въпрос на мода, но вече трябва да помислим и как да разтоварим върховните съдии, които и сега имат много работа. Да не забравяме, че по Конституцията ВАС не е същинска касационна инстанция в типичния смисъл на думата. Касационното производство е редовен способ за контрол в рамките на съдебната власт. По административни дела то представлява редовно вто-

роинстанционно съдебно производство. У нас касационен съд по административни дела се явява ВАС. Понятието „касация“ е с латински произход и означава „разбивам“ или „анулирам“.

На второ място, спазвайки правилото, че административ-

„За гражданите и бизнеса бавното правосъдие нанася много вреди и води до несигурност и излишни разходи“

ните спорове трябва да се разглеждат от съда, в чийто район на действие е издаден административният акт, практически отново ще натоварим и без това претоварения АССГ. Само за пример: по техните отчети един съдия в този съд разглежда средно по 48 дела месечно. Разделено на 20 работни дни излизат 2-3 дела на работен ден. А това означава: да се прочете делото, да се изслушат страните, да се отсъди и да се напише мотивирано решение на основата на доказателствата. Изобщо смятам, че Върховният административен

съд най-после трябва да се „разтовари“ от делата, които не са същински спорове по административни действия на министри или на правителството. При това дори не се налага да говорим за промени в Конституцията. Аз не приемам идеята да се отпусне допълнителен щат съдии и администрация, защото това ще направи съда (АССГ) прекалено голям. Големият съд е труден за административно управление и често е генератор на противоречива съдебна практика. Да не говорим, че битовото разполагане в сграда на този софийски съд и сега вече е изключително притеснено.

Поради всички тези причини стигнахме до идеята и у нас да бъде създаден Централен административен съд. Виждал съм как функционира такава съдебна институция в Португалия и в Литва. Даже в Португалия има Северен и Южен централен административен съд. Като създадем ЦАС, ще разтоварим ВАС и няма да натоварваме АССГ. Едновременно с това ще запазим двустанционния характер на административно съдебно производство, където бързината също е важна за защита срещу актовете на обложените във власт институции. Ако тръгнете да събаряте на един човек жилището, той ще

„При цялото ми уважение към Министъра на финансите, на гържавата ѝ е вменено задължението да покрива всички разходи на съдебната система“

има нужда бързо да се разгледа спора, защото гържавата с цялата си мощ бързо може да влезе в имота с машините. Затова не трябва да се чака с години да се разбере на чия страна е било правото. За гражданите и за бизнеса бавното правосъдие нанася много вреди и води до излишни разходи и несигурност.

Тук трябва да добавим и още една група аргументи – всички

Boyan Magdalinchov, Deputy Chair of the Supreme Administrative Court:

A Central Administrative Court Is Much More Than the „Latest Trend“

The small constitutional court – as Mr. Zhivko Stalev, Prof., patriarch of Bulgarian justice calls the Supreme Court of Cassation (SCC) has the task of being an independent institution on behalf of the citizens; it has to ensure everything is pursuant to the Law: orders, resolutions, secondary regulations of committees of mayors, municipal councils... As first instance, Sofia Administrative Court reviews disputed Ministers' deeds. Recently, a newly submitted with the National Assembly bill proposed completion of the upgrade of administrative justice. Why is this so imperative and whether the idea of establishing a Central Administrative Court would receive as many supporters as opponents – these questions were asked by DeFacto Law; the answers shall be provided by Judge Boyan Magdalinchov, a SAC deputy-chair, a member of the working group of the bill.

When we formulated the idea, we were sticking to several main ideas in regards to the Constitution in force. It says there new Courts may be established by law. It is not a matter of fashion; it is high time we thought about easing the Supreme Court judges – they are overloaded with cases. Let us not forget, according to the Constitution, the Supreme Administrative Court is not a true cassation institution in the typical sense of its work. Cassation proceedings are an ordinary way of control within the frames of court authority. In administrative cases this is the regular second instance on a court

„To people and business, slow justice brings much damage, insecurity and unnecessary costs“

case. In Bulgaria, Cassation court under administrative cases is actually the Supreme Administrative Court. Cassation is a term of Latin origin and it means „understand“ or „cancel“.

Secondly, having in mind the rule administrative disputes shall be reviewed by the court within the region the administrative deed has been issued, practically we shall once again burden the overloaded Sofia City Administrative Court. Let me give you an example: their reports show a judge in this court reviews 48 cases on average per month. Divided by 20 working days, it is some 2-3 cases per working day. Please remember to add: reading the case, listening to the litigants, judging and writing a grounded resolution after taking into consideration all proofs. Generally, I think SAC should be freed from those cases of not factual disputes under administrative resolutions or actions of ministers of the Government. No need to talk about amendments in the Constitution. I do not accept the idea of hiring additional judges and administration since this shall make the Court (Sofia City Administrative Court) too large. A large-scale court is difficult to administrate and manage; quite often it is a generator of

административни съдии имат нужда от подкрепено кариерно развитие, за да не остане съдията 10-15 години на едно място да гледа дела от един и същи характер, което може да го вкара в коловозите на рутината. Естествено, не всички съдии могат да израснат до това да правораздават като върховни съдии. И остава да помислим и за тях. Основното обаче е да мислим за интереса на гражданите: дали те ще продължат да бъдат по-скоро критични към актовете на съдилищата. Целта за създаването на Централен административен съд трябва да е подобряване на правораздаването, което винаги ще е само и единствено в интерес на гражданите.

Разтоварването на ВАС ще му позволи да отдели повече време за уеднаквяване на практиката на цялото административно правораздаване в страната. В проекта се предлага ЦАС да е със статут на апелативен съд. Защото по-

„Съдията може да влезе в коловозите на рутината, ако 10-15 г. гледа сходни дела и не расте в кариерата си”

вишаването на съдията в ранг и заплатата не е същинско повишение. То е с краткотраен ефект за магистрата. Той остава в същия съд, със същите колеги, при същите битови условия и със същите дела. Той фактически не променя нито битността си, нито квалификацията си. Едно издигане в ЦАС би дало този необходим за него тласък и нова визия в мисленето.

Нека да коментираме и още нещо, което произтече от скорошните спорове с министъра на финансите относно магистратските възнаграждения, които са фиксирани в закон и следва да бъдат актуализирани всяка година. При цялото ми уважение към Министъра на финансите и споделеното от него намерение да намали средствата за работно облекло, намаляването на процента за прослужени години и др. Трябва да отбележим, че това решение противоречи на нормалната логика и на практиката на КС. След

камо съвсем наскоро тази година имаме произнасяне на Конституционния съд по искането на Главния прокурор и се отмени текстът от Закона за публичните финанси, където на държавата е вменено задължението да покрива пълните нужди на съдебната система. В този смисъл Конституционният съд следва една трайна политика. Казал го е в редица свои решения и становища, че правосъдието е функция на държавата и тя трябва да гарантира изцяло нормалното осъществяване на тези конституционни функции на системата. Няма друга сфера в държавата, при която да има толкова силно ограничение по отношение възможностите за осигуряване на доходи. Единствено за съдебната система важи тоталната забрана да се занимава с нещо друго с изключение на преподавателска дейност. Естествено, не всички съдии могат да бъдат и преподаватели – това са близо 3000 души. //

„With all due respect to the Minister of Economy, the Bulgarian State has been imposed on covering all expenditure of the judicial system”

contradictive judge resolution practice. Not to mention the practical logistics in the building of the present Court – since it is quite tight even now.

Due to all the aforesaid reasons we came up with the idea of establishing a Central Administrative Court in Bulgaria. I have seen such a court institution working in Portugal and Lithuania. Portugal even boasts a North and a South Central Administrative Courts. After establishing a Central Administrative Court, we shall surely ease the SAC without overburdening Sofia City Administrative Court. At the same time, this shall let us keep the two-instance nature of administrative court processing since promptness is also an important factor when providing protection against deeds of institutions clothed in power. Should one initiates demolition of a person's housing, they will surely need prompt review of the dispute since the State – in all its power – can quickly let bulldozers

administrative court shall be to improve justice and jurisdiction – in favor of citizens.

Easing the work of SAC shall allow judges to spend more time in unifying practice of the whole administrative jurisdiction in the country. The idea proposes the Central administrative court to have the status of a Court of appeal. Promoting a judge to a higher rank and salary is not a real promotion – it has a short-term effect for a magistrate. They shall stay with the same court, same colleagues, same facilities and utilities, same cases. In fact, they change neither their being nor their qualification. A promotion with the Central administrative court would provide them with the necessary push and new vision in thinking.

Let's comment on one more thing – it popped up after the recent disputes with the Minister of Economy regarding the magistrates' remuneration – the latter are fixed by law and should be updated on an yearly basis. With all my respect to the Minister and his intension to cut expenses on clothes and the pension quota on years of experience, we have to say this decision contradicts the common sense and the Cassation Court practice. Recently, earlier this year the Constitutional Court resolved on the Attorney General's request and cancelled a text from the Public Funds Law where the State had been given the obligation to cover the full expenses of the judicial system. In this regard the Constitutional Court follows a lasting policy: it has said it in many of its resolutions and viewpoints: justice is a function of the State and it should guarantee in full the normal performance of these constitutional functions of the system. Let me underline one more important issue: there is no other field in the state of so strong restrictions in regards to the possibility of providing income. It is only the judicial system with a total ban on doing anything else but teaching (tutoring). After all, not all judges can become teachers – Bulgarian judges are 3,000+ people! //

„A judge can get into tracks of routine if resolving cases of same issue for 10-15 years and there is no carrier growth”

in on site. That's why one should not wait for years in order to know who has the right on their side. To citizens and business slow justice brings much damage and leads to excess of expenses and insecurity.

Here we have to add yet another cluster of arguments – all administrative judges need support in their carrier development in order not to remain 10-15 years at the same position, reviewing same type of cases – making them run in the tracks of routine. I admit, not all judges may grow to the rank of Supreme Magistrates. We should think about citizens' interest – whether they will keep objecting court resolutions... The goal of establishing the Central

Галин Попов, адвокат:

Без електронно правосъдие няма истинска съдебната реформа

По поръчка на ВСС изготвихте препоръки за правилата, по които ще действа електронното правосъдие в България, които представихте през м. септември. Какви са шансовете на електронното правосъдие – за кого ще е от полза и на кои обществени групи може и да попречи?

Приетите от правителството стратегически документи извеждат електронното правосъдие като приоритет, въпреки че сякаш е вън от дискусията около готвените промени в съдебната система. Положителното е, че сме направили първите крачки и набираме самочувствие и практика. Това се потвърждава от вече успешно приключилите ключови проекти в тази насока. Екипът на „Попов и Партньори“ изпълни няколко такива проекта, затова уверено Ви казвам, че шансовете за реализация на е-правосъдието са добри. Не смятам, че то би попречило на определени „обществени групи“, макар да е възможно да не се хареса на отделни личности или на хора, които още не са готови да приемат технологичните новости. Практически електронизацията на правосъдието осигурява повече прозрачност и повече бързина при размяната на информация. Тук въпросът не е само по съдебните производства, но и по процесите на администриране на съдебната система. Огромната маса от обикновени граждани и практикуващи юристи са двигателят на реформата, тъй като е-правосъдието ще служи на всички ни. Това ме прави оптимист по отношение на тази част от така

желаната съдебна реформа.

Има ли една адвокатска кантора ресурс да се справи с такъв мащабен проект?

Когато чуят за адвокатска кантора, често хората си представят 4-5 адвокати, които основно се явяват по дела и от време на време консултират някоя сделка. Нашата концепция е да предоставяме всички правни услуги извън областта на наказателното право. Екипът е структуриран в 9 отраслово-специализирани отдела – „Банки, финанси и ценни книжа“, „Недвижими имоти, строителство, земеделие и околна среда“, „Данъчно и административно право“, „Обществени поръчки“, „Публично-частно партньорство“, „Концесии и индустриална собственост“, „Регулации и защита на конкуренцията“, „Сливания, придобивания, приватизация, корпоративно и трудово право“, „Съдебни и арбитражни спорове“, „Несъстоятелност“ и „Извънсъдебно събиране на вземания“.

След това изброяване адвокатска кантора е нещо повече от класическата представа за правна защита и консултации.

Клиенти са ни не само частни лица и корпорации, но също банки, комунални компании и множество държавни институции, които привличат външна експертиза по конкретни проекти. Стараем се да защитаваме мотото „Добри практики. Ефективни институции. Успешен бизнес“.

Разкажете накратко и за про-

ектите, по които сте участвали?

Както споменах, модернизирването на правосъдието изисква множество последователни стъпки. Още в края на 2013 г. спечелихме и в следствие успешно реализирахме проекта „Повишаване на прозрачността и ефективността в работата на ВАС“. Като краен продукт беше представен един детайлен анализ, който съдържа проучения на място добри практики от върховните съдилища на Германия, Испания и Португалия.

Естествено, повечето държави-членки много отдавна са минали по нашия път и са изградили работещ модел, но приложим ли е у нас?

Освен посочените държави, ние анализирахме и други правни системи с добре развито административно правораздаване, сред които Австрия, Естония, Люксембург. Наше стратегическо предимство е, че вече реално функционират добри модели, което вместо с години да търсим верния път, ние можем да подберем най-подходящата от вече приложени добри практики и да я внедрим адаптирана за нашите изисквания. Кантората ни защитава свои клиенти по голям брой административни и търговски дела и опитът ни сочи, че за много от желаните промени у нас не е необходимо нещо повече освен решителна законодателна воля. Например, няма как винаги да получаваме качествени и справедливи крайни съдебни актове по административните дела, когато

Галин Попов / Galin Popov

от ляво на дясно: Сибина Ефтенова, Христо Копаранов, Елисавета Йотова

from left to right: Sibina Eftenova, Hristo Koparanov, Elisaveta Jotova

решаващите ги магистрати са групирани от безброй дела. Проблемът може да се реши до голяма степен като се въведе задължителното адвокатско представителство пред ВАС – аналогично на уредбата в ГПК. В момента за хвърчащо листче с нечетлив ръкописен надпис „жалба“ се задейства цяла процедура, която се плаща от всички данъкоплатци, а затормозява и съда. Възможно е да се използва механизмът с нарастващите държавни такси, след като един казус е бил обсъден в поне две съдебни инстанции. Все пак обръщането към Върховния административен съд предполага важен спор, което пък обуславя една по-висока такса като гаранция за това, че жалбата не е самоцел или инат.

В този смисъл от чуждия опит вероятно сте видели как може да бъде разтоварена върховната съдебна институция

Подкрепяме създаването на нов административен съд – условно

наречен „централен“, който да бъде втора и последна инстанция по повечето административни дела. Така само най-значимите административни спорове биха подлежали на разглеждане от ВАС. В Португалия, например, успешно са възприели този модел и там съществуват два такива съдебни органа – северен и южен централен административен съд.

След проекта „Повишаване на прозрачността и ефективността в работата на ВАС“ какво още трябва да се нагряжда?

В последните няколко години ВАС бе бенефициент по няколко проекта, финансирани с европейски пари. Съвсем наскоро административните съдилища бяха свързани в единна деловодно-информационна система. По мое мнение работата на съда значително се подобри в последно време, но по-ефективният подход би бил централизираният. Макар и последна инстанция, ВАС е само един от многото съдебни органи и не е

отговорен за цялостното административно правораздаване. До голяма степен въвеждането на съвременни информационни системи и технологии, т. е. реализирането на реформата за електронно правосъдие, би довело до останалите желани промени в сектор правосъдие. С думите „реформа“ и „сектор“ подчертавам, че проблемите не могат да се решават от всеки съдебен орган сам за себе си, нито дори от група съдилища, а цялостно и централизирано. Радостното е, че изглежда работата „на парче“ вече приключва и идва ред на мащабните и всеобхватни проекти – както от страна ВСС, така и на Министерство на правосъдието.

Какъв ще бъде практическият ефект от внедряването на електронното правосъдие по проекта на ВСС, как ще го почувстват работещите в органите на съдебната власт, гражданите, административните органи, бизнеса и адвокатите?

В самия въпрос Вие всъщност дефинирахте заинтересованите страни от въпросния проект, в който „Попов и Партньори“ взе участие. За правото е характерна консервативност и всяка промяна се приема трудно. Самите съдебни процеси обаче не следва да се провеждат по начин, по който са се развивали преди век. Правото е отражение на действащите обществени отношения, на действителността. А реалността днес е различна и технологиите са част от всеки аспект от живота ни. Крайно време е да започнат да ни помагат и в правосъдието. Замислете се колко често използвате пощенски услуги в работата си, а не електронна поща? В Европа отдавна юристи и граждани подават документи до съда по електронен път и биват призовавани по електронен път. Цели производства протичат дистанционно, лесно и бързо. Електронното правосъдие в най-голяма степен осигурява достъпа до правосъдие, при това по-бързо, а както знаем ЕСПЧ неведнъж е изтъквал, че бавното правосъдие е вид отказ от правосъдие. В допълнение, самите разходи при делата в електронна среда са значително по-ниски, отколкото в традиционната хартиена. Електронното правосъдие би било и силен стимул за привличане на международни инвестиции в България, а ще създаде и предпоставки за развитие на българските компании. За бизнеса е от ключово значение чрез по-ефективно и прозрачно правосъдие да се постигне по-добра бизнес среда.

Тук е моментът да Ви попитам как може да повлияе електронното правосъдие върху ефективността и бързината на съдебното изпълнение.

Преди около година подписахме договор с Министерство на правосъдието с предмет „Проучване и анализ на действащите системи за съдебно изпълнение в страните членки на ЕС, изследване и обмен на европейски добри практики, свързани с изграждането на портал на съдебното изпълнение“. В хода на изпълнение на поръчката

експертите от екипа ни проучиха и анализираха действащите електронни системи за съдебно изпълнение в седем държави-членки на ЕС и на място се запознахме с опита на Португалия, която наред с Испания и Естония е сред лидерите изобщо в полето на електронното правосъдие. Надявам се в близко бъдеще да имаме интегрирани системи и свързаност с единния портал за електронно правосъдие. Желанието ми е в близко бъдеще да заявяваме и получаваме изпълнителни листове по електронен път, да ги изпращаме електронно до съдебните изпълнители, които в хода

на изпълнителното производство също да използват информационни системи. Това е начинът за бързо и удобно за хората събиране на дължимите им вземания. В същото време така ще са налице и значително повече гаранции за тези, които са се оказали в положението на длъжник, че и техните права няма да бъдат неоснователно засягани и всичко ще бъде прозрачно.

Във втората част от интервюто с адвокат Галин Попов ще научим трите стъпки, с които всички бързо ще усетят предимствата на електронизацията в правораздаването. ▮

Елисавета Йотова / Elisaveta Jotova

Mr. Galin Popov, Attorney:

Without e-Justice, There Is No True Judicial Reform

Pursuant to a Supreme Judicial Council's (SJC) order, less than a month ago you presented recommendations on the rules and regulations the e-Justice of Bulgaria is going to work on. What are the e-Justice's chances – who will benefit from it; are there any hindrances a certain social group not to be able to benefit from it?

The government adopted strategic documents brining e-Justice as a priority although it may look a bit aside from the planned amendments in the judicial system. This was confirmed by the already successfully completed key projects in this regard. The Popov&Partners team conducted several such projects and that's why I can boldly state chances of completing the e-justice are quite good. I do not think it may hinder certain „social groups” although it is likely possible some individuals may not like this idea – people who are not open and eager to embrace technical innovations. In fact, digitalization of justice shall provide more transparency and promptness when exchanging information. Here the question is not related only to the court cases but also on the processes of administration of judiciary. The huge majority of ordinary citizens and practicing attorneys are the engine of the reform since e-justice shall serve us all. That makes me an optimist about this part of the so desired judicial reform.

Does a law office have the capacity of handling such a large-scale project?

When people hear about a law office, their immediate association is 4-5 attorneys who show up in the court room and occasionally advise people about a business or

property deal. Our concept is to provide all legal services outside the field of criminal law. The team has been structured in 9 industry-specialized sub-departments: „Banks, Finance and Securities”, „Real Estate, Construction, Agriculture and Environment”, „Tax and Administrative Law”, „Public Procurement”, „Public-Private Partnership”, „Concessions and Industrial Property”, „Regulations and Competition”, „Me&A, Privatization, Corporate and Labour Law”, „Legal and Arbitration Disputes”, „Bankruptcy” and „Out of Court Debt Collection”. After such a list, a law office is definitely something more than the classical image of legal protection and advice.

Our customers are not only individuals and companies: we work with banks, utility companies and many government institutions requesting external expertise on specific projects. We try to stand for the „Good Practices. Effective Institutions. Successful Business” motto.

Please tell us briefly about the projects you have participated in.

As I already mentioned, upgrading justice requires multiple consecutive steps. At the end of 2013 we won and later completed a project entitled „Improving the Transparency and Efficiency of the Supreme Administrative Court”. As a final product, we presented a detailed analysis of the examined good practices of Supreme Courts in Germany, Spain and Portugal.

Unsurprisingly, most member states have walked our road long time ago and have already developed a working model. But is it applicable

here, in Bulgaria?

Except for the quoted countries, we analyzed other legal systems of well-developed administrative justice: Austria, Estonia and Luxembourg, to mention just a few. Our strategic advantage is the presence of actually functioning good models – i. e. instead of trying to find the right way for years, we can choose the best and most appropriate model of all employed good practices and implement it adapted to our requirements. Our office provides defense in a large number of administrative and commercial cases and our experience shows nothing but a decisive legislative will is necessary for many of the so-desired changes. For example, there is no way for us to always receive qualitative and fair final court resolutions under administrative cases when magistrates to issuing these resolutions are overloaded with heaps of countless file cases. The problem could be solved to a great extent with the introduction of the mandatory legal representation before the Supreme Administrative Court – similar to the arrangements of the Civil Procedural Code. Currently for a loose bit of paper with illegible handwriting saying „complaint”, a whole procedure is activated paid by all tax-payers while burdening the Court as well. It is possible to use the mechanism of proportionally increasing state fees – after a certain case has been discussed by at least two court institutions. Still, appealing to the Supreme Administrative Court implies quite an important dispute – and it in turn justifies the higher fee as a guarantee the appeal or complaint is not simply a stubborn act of one's strong will.

In this regard, you have probably seen ways – other countries'

прави от ляво на дясно: Христо Копаранов, Емилиан Арнаудов, Десислава Цветкова, Галин Попов, Елисавета Йотова
седнали от ляво на дясно: Ангел Бузалов, Елеонора Сергиева, Сибина Ефтенкова, Свилена Димитрова

made from left to right: Hristo Koparanov, Emiliyan Arnaudov, Desislava Cvetkova, Galin Popov, Elisaveta Jotova
seated from left to right: Angel Buzalov, Eleonora Sergieva, Sibina Eftenova, Svilenka Dimitrova

experience – to ease the overloaded Supreme Judicial Institution?

We support the establishment of a new administrative court – tentatively called „Central” – and it should be the second and last institution for most administrative cases. Thus only the most significant administrative disputes would be subject to resolving by the Supreme Administrative Court. In Portugal, for example, this model has been successfully implemented and they have these two bodies working there – a North and a South Central Administrative Court.

After completing the project on improving transparency and efficiency in the work of the Supreme Administrative Court, what still needs to be upgraded?

In the last couple of years the

Supreme Administrative Court was beneficiary of several projects financed by EU funds. Until recently, administrative courts were connected into a single filing and information system. In my opinion, the workload of the Court has quite improved. Still, the more effective approach would be a centralized system of filing. Although being the last stage, the Supreme Administrative Court is yet one of the many court bodies and it is not responsible for the overall administrative justice. Introduction of modern information systems and technologies – i. e. completing the reform of e-Justice to a great extent would lead to the remaining anticipated changes in this sector. Speaking of reforms and sectors, I would like to once again underline these issues cannot be solved by

each individual court body; neither by a group of courts – they should be solved as a whole and centralized methodology. Fortunately, working on patches seems to have been left in the past and it in turn is about to embrace large-scale and comprehensive projects – both by SJC and the Ministry of Justice.

What would be the practical effect of the introduction of e-justice under the SJC project? How would it affect the staff working in the Courts, the public, the administrative bodies, the business and lawyers?

In the question itself you have already defined the stakeholders of the project Popov&Partners participated in. Law has a specific trait: conservative attitude; every change is considered difficult. Trials

though should not be conducted the way they used to be a century ago. Law is a reflection of the working public relations, a reflection of reality. Nowadays reality is different; technologies have conquered every part of our lives. It is high time they started helping in the field of justice. Think about it: how often you use postal services in your daily work, and how often do you use your e-mail? Europe has long introduced electronic submission of documents to Courts – both lawyers and ordinary citizens can do it; witnesses are called to Court by e-mail. Whole trials are conducted remotely – in a much easier and faster way. E-justice to a great extent ensures access – a faster access – to justice. As we well know, the European Court of Human Rights more than once has stated: slow justice is a type of denial of justice. In addition, costs and expenses in having e-trials are much lower than using the conventional paper files.

E-justice would be a strong incentive in attracting foreign investments in Bulgaria; it will create conditions for the development of Bulgarian companies. It is of key importance for the business to enjoy more effective and transparent justice – in order to achieve a better business environment.

Please allow me to ask you the following: how can e-justice affect effectiveness and promptness in court trial resolutions and their implementation?

About a year ago we signed an agreement with the Ministry of Justice, entitled „Research and analysis of the current systems of judicial enforcement in EU member states” – a research study and exchange of good European practices related to the establishment of an enforcement platform [portal]. In the course of executing the agreement, our team of experts studied and analyzed existing electronic systems of enforcement in 7 member states. In addition, we got to see on site Portugal's experience – along with Spain and Estonia, Portugal is among the leaders in the field of e-justice. I do hope in the near future we are going to have integrated systems and

connectivity under the unified portal of e-justice. My sincere desire is to be able in the nearest future to request and receive writs by e-mail; to send them to the bailiffs by e-mail – and they should also have access to the information system during the course of trial. This is the way to ensure prompt and convenient collection of due claims and receivables. At the same time, there will be significantly

more guarantees to those who have found themselves in the position of a debtor – their rights will not be unjustly affected; everything is going to be transparent.

In the second part of the interview with Attorney Galin Popov, you are about to learn more about the three steps in comprehending the benefits of digitalization in the field of justice. ||

Галин Попов и Емилиян Арнаудов
Galin Popov and Emilian Arnaudov

Great Lengths®

УДЪЛЖАВАНЕ И СГЪСТЯВАНЕ НА КОСА

★ ★ ★ ★ ★
MAGAMA®
hair extensions

ТУПЕТА ОТ ЕСТЕСТВЕН КОСЪМ

за Вас
МЪЖЕ

Михаил Екимджиев, адвокат:

Имигрантите не са дивеч за отстрел

Лилия Христовска
By Liliya Hristovska

Смъртта на афганистанския гражданин на пътя Средец-Бургас раздели емоционално обществото. Полицията Вълкан Хамбарлиев е смятан ту за убиец, ту за национален герой. Убитият пък е или лош, или човек, нуждаещ се от закрила. Заслужена ли е смъртта за нарушение на държавната граница, адвокат Екимджиев?

Аз лично съм притеснен от прибързаните и полярни мнения, при които оценките се мятат от „Осанна“ до „Разпни го“. В същото време липсва подходящ професионален и институционален коментар на инцидента. Прибързано високоставени представители на държавата застанаха категорично в защита на полиция Вълкан Хамбарлиев преди още да са ясни фактите, от които може да се направи категорична морална и юридическа оценка на случилото се. От изказванията на министъра на вътрешните работи Румяна Бъчварова и на правителствения съветник Юри Биков излиза, че гибелта на афганистанския гражданин едва ли не е нещо нормално, тъй като е нарушител на държавната граница. Все едно не става дума за човешки живот, а за отстрел на вреден дивеч!

Подобни твърдения ме връщат във времената на зрелия социализъм, когато у нас държавата награждаваше граничарите, че са заловили или застреляли граждани на Източна Европа, които се опитват да влязат нелегално в Турция или Гърция. На този фон особено гротескно е изявлението на проф. Божидар Димитров, който, преди да бъдат установени фактите, по-

иска полицията да бъде оправдан и награден с високо държавно отличие. Смятам, че предварителното издаване на индулгенции създава един опасен прецедент. Това е едно лошо послание към полицията, което би могло да бъде изтълкувано като оправдание на всяка агресия и бруталност, която в случая е насочена към имигранти. Но утре може да се обърне срещу протестиращи, демонстранти и т. н. Нека да си гадем сметка какво правим, когато поощряваме отнемането на човешки живот.

Малцина са политиците, които запазиха самообладание в случая. Повечето говорители на системните партии обявиха защитата на държавната граница за по-ви-

„Политиците инфантилно поощриха отнемането на човешки живот“

сша ценност от човешкия живот. Така ли „мисли“ и законът?

В един глобализиран свят границите все повече губят своето политическо и правно значение, по-скоро представляват едни безсмислени топографски символи. Не е случайно, че според българския Закон за МВР и практиката на Европейския съд по правата на човека въоръжена сила може да се използва само, ако това е „абсолютно необходимо“ при непосредствена опасност за живота на полицаите или други лица. В случая още не е ясно дали имигрантите са проявили агресия и в каква форма, а това са решаващи детайли.

От друга страна, съгласно чл. 279, ал. 1 от Наказателния кодекс незаконното преминаване на границата се наказва с лишаване от свобода от 5 години или глоба до 300 лв., което е по-леко дори от щетите след някои средно тежки транспортни произшествия. Интересно е, дали позицията на оправдаващите гибелта на афганистанец означава, че те биха оправдали и стрелба на полицията спрямо хора, превишили скоростта на пътя, преминали на червено или отнели нечие предимство?!

Подобни изказвания са неподходящи от гледна точка на политическия контекст, който все повече ще ни сблъсква с последиците от имигрантската инвазия към Европа. Аз не одобрявам толерантното на полицейското насилие преди да са установени фактите. До момента се знае само, че въоръжен полицаи е застрелял невъоръжен човек, а от това не може да се направи изводът, че полицията трябва да бъде награден за нещо, което може да направи всеки въоръжен бандит. Като юрист обаче съм против прибър-

зано да бъде демонизиран и граничният полицаи, защото ние не можем да изключим той наистина да е бил обект на непосредствено нападение и от тази гледна точка да е бил в ситуация на неизбежна отбрана, която оправдава използването на оръжие. Но това е още едно доказателство, че преди да са установени фактите всякакви коментари трябва да са изключително предпазливи. Особено тези, които произтичат от представителни на държавните институции.

Логичен ли е доводът, че срещата на трима полицаи през нощта с една солидна група хора от над 50 души, е стряскаща и поради това изстрелът е съвсем оправдан и без граничните служители да са били нападнати?

Ама това не е полесражение. Ние още не знаем как точно тези хора са се оказали там, не е известно защо 54 души са били пропуснати на границата и са стигнали на 30-40 км във вътрешността на страната. Първоначално МВР се опита да ни подведе, че инцидентът е станал на самата граница, след това даде данни, че е стреляно във въздуха и куршумът е рикоширал едва ли не в него. После удобно се появи някакъв мост, въпреки че пак по данни от МВР тялото на афганистанец е било на 65 метра от този мост. Освен това през нощта полицаите не биха могли да са абсолютно сигурни, че всички от групата над 50 души нелегално са пресекли границата. Не биха могли да знаят и дали това са истински бежанци или икономически имигранти. В Афганистан се води жестока гражданска война и преди да са минали необходимите проверки има презумпция, че те търсят убежище в страната след като идват от район, в който животът им е бил в непосредствена опасност. Не може просто по национален признак да се казва – ако е сириец, е бежанец, ако е афганистанец, мѣж, и то млад, значи, че е нелегален имигрант, както излезе от един коментар на главния секретар на МВР.

Трябва да се държи сметка, че животът на имигрантите, неза-

„Главният прокурор да осигури прозрачно разследване за смъртта на афганистанец“

висимо дали да сирийци, афганци, иракчани и високоставени и т. н., е под защита на много международни конвенции, по които България е страна. Международното право и нашата конституция бранят живота и здравето на тези хора. Те не могат да бъдат подлагани на нечовешко и унижително третиране, камо ли срещу тях да се използва огнестрелно оръжие.

Очаквате ли образуването на разследване да завърши с обективни резултати?

Ако досега разсъждавах за необходимостта от точното установяване на фактите в този печален случай, сега ще говоря дали това може да стане безпристрастно. Има много предпоставки компетентните органи да не си свършат работата както трябва.

Защо?

Защото няма кой да поеме защитата на загиналия афганистанец. Няма данни сред задържаните имигранти да има негови близки роднини. Имам предвид родители, съпруга или деца, които да могат лично или чрез адвокат да участват в разследването. От това произтичат изключително тежки въпроси – дали можем да вярваме на разследващите, когато срещу тях няма друг юрист, който да защитава позицията на жертвата. Дали можем да вярваме, че куршумът, който е предмет на балистичната експертиза и който уж е намерен при аутопсията, е действително същият куршум, изстрелян от полиция Хамбарлиев. Или удобно е манипулиран, а нашите разследващи не веднъж са доказвали готовност за полити-

„Нарушенията на границата се наказват със затвор, не с куршуми“

чески слушинаж. От друга страна липсата на адвокат не може да гарантира, че показанията на имигрантите се записват коректно в протоколите за разпит, тоест налице е един абсолютно инквизиционен процес, при който няма никакъв външен коректив, който да гарантира обективността и безпристрастността на разследващите.

Как да се намери изход от това положение?

По-старите демокрации от Западна Европа и Северна Америка и правовите държави, естествено, при казуси, към които има изключителен обществен интерес и дебатът по тях е ожесточен, търсят и осигуряват независими наблюдатели на разследването в лицето на представители на неправителствени организации. Аз използвам повода да апелирам към главния прокурор Сотир Цацаров да направи тази стъпка, за да осигури един действително обективен наказателен процес. Само наличието на независим коректив би убедило обществеността, че разследването е безпристрастно. И че ключовите доказателства – куршумът и разпитите на имигрантите не са манипулирани в интерес на предварително заявените мнения на водещи политици!

Всички имаме интерес от установяване на истината. За да не останем в плен на прибързаното и инфантилно политическо говорене, което поощрява отнемането на човешки живот.

Бележка на редактора – преди редакционното приключване стана ясно от проучване на БХК, че убитият афганистански гражданин се нарича Зияулах Вафа, на 19 г. Същият е придружаван от непълнолетния си 17-годишен брат. Неговите показания се подкрепят и от всички в групата. Според показанията на мигрантите групата им е била пресрещната при моста не от трима, а от четирима или петима полицаи. Никой от приишлите не е оказал съпротива и не е проявил агресия спрямо полицаите. След като са ги видели афганистанските граждани са се разбягали във всички посоки. ■

Attorney Michael Ekimdjiev:

Immigrants Are Not Game to Shoot at

The Afghan's death near Sredetz-Burgas road emotionally divided the society. Mr. Valkan Hambarliev, police officer, has been considered either a murdered or a national hero. The killed man is either bad or a person in need of protection. Was his death deserved – for illegally crossing the state border, Attorney Ekimdjiev?

Personally, I am embarrassed by the hasty and polar views and comments about the policeman – some say: „Hosanna”, others say: „Crucify him”. At the same there is no professional or institutional comment on the incident. Senior state representatives defended the policeman in a hurry – before having facts of assessing the event from a moral and judicial point of view. Statements made by the Minister of Interior, Mrs. Rumyana Bachvarova, and the government councilor Mr. Yuri Bikov, imply the Afghan's death is somewhat normal since he had

trespassed the law by illegally crossing the state border. As if this is not a matter of human life but shooting at game!

Such statements take me back in the time of mature (or developed) socialism when the Bulgarian State rewarded border guards who had caught or shot citizens of Eastern Europe trying to illegally enter into Turkey or Greece. Against this background, especially grotesque is Mr. Bozhidar Dimitrov's statement who – prior to establishing all facts – requested the officer to be acquitted and awarded high state honors. I think preliminary distribution of indulgence

„The Attorney General Shall Ensure Transparent Investigation of the Afghan Migrant's Death”

creates a dangerous precedent. This is a bad message to Police and it could be interpreted as a justification to any aggression and brutality – pointed against migrants, in our case. But tomorrow this may turn against protestors, demonstrators and so on. Let us realize what we are doing every time we encourage taking human life.

Few are the politicians who kept their cool in this case. Most party spokesmen declared state border protection is of higher value than human life. Is this what the Law says?

In a globalized world, borders lose their political and legal significance; they are rather some meaningless topographic symbols. It is no coincidence, Bulgarian Ministry of Interior Act and the European Court of Human Rights say armed force can be used only if absolutely necessary under imminent danger to the lives of

Police or other people. In this case it is still unclear whether migrants have showed aggression and in what form – these are crucial details. On the other hand, pursuant to Art. 279, para. 1 of the Criminal Code, illegal crossing of the border is punishable by imprisonment of 5 years or a fine up to BGN 300 (some EUR 160) – way too less than damages after a moderately severe accident... Interestingly, does the position of those who acquitted the Afghan's death mean they would justify police shooting against people speeding on the road, crossing at red light or when taking wrongfully the right of way?

Such statements are inappropriate in terms of the political context – it confronts us more and more with the consequences of the immigrant invasion to Europe. I do not condone tolerance of police violence before establishing all facts. So far, the only known fact is: an armed policeman shot an unarmed man. This should not bring to the conclusion the officer must be awarded for something any armed gangster can do. As a lawyer though I am against premature demonization of the border officer since we cannot exclude the fact he might have been subject of an immediate attack. From this point of view, he might have been in a situation of self-defense – thus justifying the use of weapons. This

„Border Violations are Punishable with Imprisonment not Bullets”

is yet another proof any comments before elucidating all facts should be extremely cautious; especially those made by representatives of state institutions.

Is it a logical argument a meeting of 3 policemen with a group of >50 people at night is shocking enough; therefore the shot might be fully justified even if border officers were not attacked?

This is not a battlefield. We still do not know how these people were found there; why 54 people were let into the country and they managed to reach 30-40 km inland. Initially, the

Ministry of Interior tried to mislead us by saying the incident had happened at the border; then – the shot was made in the air and somehow the bullet ricocheted in the body of the Afghan. Afterwards, a mysterious bridge somehow appeared, although – and still according to data provided by the Ministry of Interior, the dead body was found 65 away from the bridge. Besides, at night policemen cannot be absolutely sure all these >50 people had illegally crossed the border. There is no way they could know whether these are real refugees or economic migrants. In Afghanistan, there is a fierce civil war going on, and without checking the facts, there is a presumption they seek refuge in Bulgaria since they come from a region where their lives were in immediate danger. It is simply not possible to say we judge people on their nationality: if Syrian, they are refugees, if Afghan, and a young male, then he is an illegal immigrant – as the Chief Secretary of the Interior commented once.

We must take into consideration migrants' lives – no matter where they come from: Syria, Afghanistan, Iraq; VIPs or not – are under the protection of many international conventions Bulgaria is a party of. International law and our constitution defend these people's lives and health (wellbeing). They should not be subject to inhuman or humiliating treatment, let alone use of firearms against them.

Do you expect the initiated investigation reach objective results?

So far I spoke about the necessity of collecting true facts in this sad case; now I must say a few words whether this can be done fairly. There are many prerequisites authorities do not do their job properly.

Why?

Because there is no one to take the Afghan's side. There is no data there are relatives of his among the detainees – parents, wife, children – who could participate in the investigation (personally or by proxy). We should ask ourselves quite a few hard questions: whether we could trust the investigators when there is no attorney against their word – to defend the victim. Can we believe the bullet subject to ballistics tests and

supposedly found at autopsy is actually the same one shot by the policeman? Or everything has been conveniently manipulated in order to find proof of yet again political servitude?

On the other hand, absence of attorney cannot guarantee immigrants' testimonies have been correctly recorded in the interrogation records – it is an absolutely inquisitorial trial of no outer corrective measure in order to ensure objectivity and detachment of investigators.

What is the way out of this situation?

Older democracies in West Europe and North America as well as countries of the law, of course, in cases of exceptional public interest and fierce debates look for and provide independent observers of investigation – in the face of NGO representatives. I use this occasion to appeal to Mr. Sotir Tsatsarov, the Attorney General,

„Politicians Childishly Encourage Taking of Human Life”

undertake this step in order to ensure truly objective criminal proceedings. Only the presence of independent corrective could probably convince the society investigation is fair while key evidence (the bullet, immigrants' testimonies) have not been manipulated in favor of anticipated views of leading politicians. We are all interested in establishing the truth, otherwise we shall remain captives of hasty and infantile political discourse – since it encourages taking human life.

Editor's note: Before the final editorial approval of the issue, a study made by the Bulgarian Helsinki Committee found the murdered Afghan's name is Ziaullah Vafa, 19, accompanied by his underage brother, 17. The latter's testimony were confirmed by the rest of the group. According to migrants' word, they were intercepted at the bridge by 4 or 5, not 3 policemen. None of the group resisted or showed aggression towards the police officers. After seeing them, Afghans fled in all directions. ■

ВАС спорно си гласува трета колегия

Пленумът на Върховния административен съд (ВАС) с 48 гласа „за“ и 31 „против“ прие спорно предложение на председателя Георги Колев за създаване на трета колегия в съда. Идеята е новата структура да включва два или три петчленни състава, които ще бъдат последната инстанция във ВАС, който разглежда жалбите срещу актовете на изпълнителната власт.

Понастоящем съдът е с две колегии, а във всяка от тях има по четири отделения, в които се разпределят делата според материята им. Във всяко отделение има между три и четири тричленни състава. А съдиите от всяка колегия формират петчленните състави.

Критерият, който ще е определящ за влизането в елитната трета колегия, ще се определя по старшинство от стажа. Така в най-висшата инстанция ще влязат съдиите с най-много години стаж, без да се прилага друг показател. Опонентите на идеята оп-

ределят този ред като проблем, от който пък произтича нов – така се опорочава принципът за разпределение на делата, казват те. Тъй като само 10 съдии от целия съд от близо 90-членния състав ще се произнасят финално за актовете на министрите и ще обобщават практиката на ВАС. А и без това понастоящем има съмнения относно принципа на случайното разпределение на делата във ВАС, най-вече при формирането на петчленните състави. Регламентът, въведен от Георги Колев, е да се избира на случаен принцип само докладчикът по делото, а останалите четирима съдии – по старшинство от същото

отделение, от което е докладчикът, като се изключват онези, които са решавали като първоинстанционен състав.

Другият проблем е, че така предложено реструктурирането може да се отрази зле на специализацията на съдиите. Според магистрати, участвали в гласуването, предложението е прието в нарушение на Закона за съдебната власт, който изисква за заседание на пленума да бъдат поканени главният прокурор или негов заместник при Върховната административна прокуратура, председателите на административните съдилища и други съдии, председателите или член на Висшия адвокатски съвет и министърът на правосъдието. Подобни покани обаче не са били отправени.

Новосформираната „Касационна колегия“ ще доведе и до назначаването на трети заместник-председател на съда, посочи Георги Колев. Изборът си той цял да направи еднолично, без да се допитва до самите съдии. //

A Controversial Third Bar Association Voted by the Supreme Administrative Court (SAC)

A Supreme Administrative Court (SAC) session of 48 votes pro and 31 cons adopted a controversial proposal by the President Georgi Kolev for a third college in Court.

The idea is that the new structure shall incorporate 2- or 3- member

panel to be the final authority of SAC – handling complaints against deeds of executive power.

Currently, the court has two colleges, and each has four department and cases are distributed according to their subject (scope).

Each department has between three or four three-member panels. Judges from each college form the five-judge panels.

The criterion to determine entry into the elite third college shall be determined by seniority. Thus, judges

shall be elected in the highest court based on most years of service, without applying any other indicator. Opponents of the idea identify this procedure as a problem since it gives birth to a new issue – the principle of distribution of cases shall be spoilt, they say, since only 10 judges of all the court of nearly 90-member panel shall resolve on the final deeds of Ministers and summarize SAC practices.

There are already doubts about the random distribution of cases at SAC, especially in the formations of five judge panels. The regulation introduced by Georgi Kolev is to randomly select only the speaker of the case, while the remaining four

judges – based on seniority in the same college the speaker is, excluding those who have solved the case at first instance.

The other problem is the so proposed restructuring may badly reflect on judges' specialization.

According to magistrates who participated in the vote, the proposal was adopted in violation of the Judiciary Act – during a plenum session, the latter act requires the Attorney General or their deputy at the Supreme Administrative Prosecution Office, the Chairmen of the administrative courts and other judges, the Chairman or a member of the Supreme Bar Council and the Minister of Justice to be invited. Such invitations were not sent.

The newly formed „Cassation college“ shall lead to the appointment of a third deputy Chairman of the Court, stated Georgi Kolev. He shall appoint that person single-handedly, without asking the judges. //

Иван Димов, адвокат:

Тримата „големи“ нямат място във ВСС

Защо гоиде могата на търговските арбитражи? Вие също сте начело на Арбитраж...

Арбитражното производство е една утвърдена международна процедура. Съвсем нормално е развитието на търговските отношения да налага търсенето на арбитражни способности за тяхното решаване. От една страна това е бързината, правната сигурност, а от друга страна – несигурността на съдебната система, която е бавна със своите три инстанции. Подобно забавяне на търговския оборот между страните е изключително опасно. На следващо място е несигурността и честите промени в работата на съдебната система, също подготвят благоприятна почва за утвърждаване на арбитражното производство.

Каква е статистиката, с която се съизмервате или се гордеете?

В интерес на истината Международният арбитражен съд към Алианса за правно взаимодействие е създаден в края на 2006 г. по програма на Европейския съюз за развитие на гражданското общество. За тези осем години мога да кажа, че имаме постоянна тенденция на нарастване броя на делата, като можем да констатираме, че се повишава доверието и качеството на нашите решения. До тук в рамките на тази година имаме заведени 200 дела, като очакванията до края на годината са да станат поне 300.

След като има нарастващ интерес към арбитража, дали в един момент държавата няма да

се усети и да каже – те вършат нашата работа, защо ние да не я вършим по-добре?

Ние говорим за бизнеса, за търговците, за които арбитража дава онова, от което те се нуждаят за решаване на спорните взаимоотношения...

Търговските дела ги има и в съда, ВКС има и добре структурирана съдебна практика.

За разлика от съда много по-често страните излизат от арбитражната зала отново като партньори, а не като непримирими врагове. В съда често те приключват своите бизнес отношения. Влязат ли в съд двете търговци, отношения им се

усложняват или следва неминуем разлив. Докато арбитражът много често прилага подходите на посредничеството, които способстват за запазването на добрия тон.

Нали отчитате ролята на проф. Живко Сталев за арбитража като специален способ за уреждане на международни търговски отношения?

Арбитражното производство се базира на международни конвенции, ратифицирани от отделните държави. Безспорно проф. Сталев е авторитет и със своите енциклопедични възможности. Той създава и най-стария арбитраж в България. Това е Арбитражния съд при БТПП, който има повече от 60 годишна история.

Разширявате ли възможността арбитражите във Вашия съд да бъдат и международно признати?

Първо трябва да кажа, че наши арбитражи участват в производства на чужди арбитражи. В нашата листа също има колеги арбитражи с богат международен опит и многобройни участия в други арбитражни структури. В това отношение мога да кажа, че при нас разполагаме с качествен арбитражен състав.

За Вас като човек, който от известно време не коментира обществените дела на съдебната система, след като получихте доста критики след работата ви в VI-ия състав на ВСС, на какво е плод Вашето оттегляне?

Само който не работи, той не получава критики. Моето оттегляне е плод на желанието да съм

ефективен и полезен в работата, която върша. За голямо съжаление общественото пространство е обхванато от празнословие и неефективни действия. Мога да констатирам, че последният вариант на съдебна реформа, на която сме свидетели, потвърждава тези мои мисли и думи. И от сега мога да Ви кажа, че тя не само няма да има желания ефект, но и просто ще се развива в погрешна посока. Не е проблем в разделянето на ВСС на две колегии. Аз съм убеден, че е нужно да се търси друг, различен път. Мога да спомена два от въпросите, които трябва да се поставят, за да има ефективен Висш съдебен съвет. Първо, може да се използва успешният опит на Белгия, където половината от общия брой членове не са магистрати, а са представители на обществеността. Аз съм се срещал

с председателката на белгийския ВСС и трябва да ви кажа, че тя по професия е психолог и няма нищо общо с правото. Това не пречи на белгийския ВСС да е един от най-успешните като модел в Европа. В нашата съдебна система има включени (както е при много съдебни модели) представители на обществеността като съдебни заседатели. Нищо не пречи в състава на съвета да има включени неюриссти като представители на обществеността. Вторият много важен момент според мен е, че така наречените трима големи във ВСС не трябва да бъдат негов членове. Проблемът е, че избрани от съдебния съвет, той фактически им става работодател, а избрани от съдебния съвет, те вече имат други лостове на въздействие. Това са зависимости: служебни, персонални, лични и т.н., и

Иван Димов, Председател на Международния арбитражен съд към Сдружение „Алианс за правно взаимодействие“, и арбитър. Председател на Обществения съвет и член на Управителния съвет на Сдружение „Алианс за правно взаимодействие“ Председател на Академичния съвет на „Българско водородно общество“ /БГ Н2 О/ От 2007 г. е Член на Висшия съдебен съвет и Председател на Комисията по международно-правно сътрудничество към Висшия съдебен съвет на Република България.. През 2009 г. подава оставка като член на ВСС и се връща на работа в Окръжния съд в гр. Сливен.

2004-2007: Съдия в Окръжен съд – гр. Сливен

2001-2004: Председател на Сливенски окръжен съд и съдия

1997-2007: Председател на Управителния съвет на Сдружение „Алианс за правно взаимодействие“

1997-2001: Нарoden представител в XXXVIII Народно събрание на Република България, където е автор на много поправки в наказателните закони и в Закона за съдебната власт.

1992-1997: Съдия в Окръжен съд – гр. Сливен

1990-1992: Съдия във Военен съд – гр. Сливен

1987-1990: Съдия в Държавния арбитражен съд

1986-1987: Стажант съдия в Окръжен съд – гр. Сливен

според мен се отнема много от полезното време за работа на тези толкова високопоставени лица в нашата съдебна система. Те са фокусирани повече в работата във ВСС, а не в пряката си дейност. Така ВСС ще бъде освободен от тези зависимости. Това го казвам като човек, който и бил „вътре“ в системата.

Всичко, което казвате до тук, говори за Велико народно събрание, а вие бяхте и народен представител.

Да, тези реформи имат смисъл, ако наистина са дълбоки. Сега виждаме колко политическа и гражданска енергия се губи, за да се убеждаваме дали промените са в рамките на тази Конституция, а същото време може да бъде използвано за кардинално решаване на проблемите на системата. //

Attorney Ivan Dimov:

The Three Heads Have No Place at SJC

Why is it so fashionable to have commercial arbitration? You are Head of Arbitration as well...

Arbitral proceedings are an established international procedure. It is quite normal: development of trade relations imposes demand of arbitration means for their solution. On the one hand, this is promptness, legal certainty; on the other hand – the uncertainty of the judicial system being slow and having its three instances. A slowdown in trade between countries is extremely dangerous. Next come uncertainty and frequent changes in the judicial

system, thus preparing the groundwork for the establishment of arbitration proceedings.

What is the statistical data you measure up with or you are proud of?

In fact, the International Court of Arbitration with the Legal Interaction Alliance was created in late 2006 under a European Union program for the development of civil society. For these eight years I can say we have had a steady trend of increasing number of cases; we can conclude we enjoy higher credibility and quality of

our solutions. From the beginning of this year we have initiated 200+ legal proceedings, and by the end of the year their number may be well over 300.

Once there is a growing interest in arbitration, shall the state at one point say – hey, they are doing our job, why can't we do it better?

We talk about business, about traders who get from the arbitrage what they need to solve contentious relationships... Commercial matters are present even in court; the Supreme Court of Cassation has a

very well structured case proceedings practice.

Unlike the Court, here parties leave the arbitration hall as partners again, not as irreconcilable enemies. In Court, they often terminate their business relationships. Should two traders enter the Court, their relationship becomes more complicated or an imminent break-up follows. Whereas arbitration often uses mediation approaches in order to contribute in keeping the good manners.

Do you consider the fact arbitration was initially set up by prof. Zhivko Stalev as a special means of settling international commercial relations?

Arbitration proceedings are based on international elements ratified by individual countries. Undoubtedly, Professor Stalev was an honorable man, rich in encyclopedic knowledge. He established the oldest arbitration in Bulgaria, too. This is the Court of Arbitration with the Bulgarian

Chamber of Commerce and Industry of > 60 years of history.

Do you expand the possibility arbitrators in your court to be internationally recognized as well?

First, I must say our arbitrators are involved in proceedings of foreign arbitrations. Besides, we have fellow arbitrators of extensive international experience and numerous participations in other arbitration bodies. In this respect I can say we have a quality arbitration panel.

As a person who for some time has not commented on the public affairs of the judiciary, after having received much criticism for your work at the VI panel of the Supreme Judicial Council, what is the result of your withdrawal?

Only the one who does not work is not criticized. My withdrawal is due to the desire to be useful and effective in the work I do. Unfortunately, public space is obsessed with vain words and

Ivan Dimov, Chairman of the International Arbitration Court at Legal Interaction Alliance Association and arbitrator. Chairman of the Public Council and Board member of Alliance for Legal Interaction Association. Chairman of the Academic Council of the Bulgarian Hydrogen Society (BG H2 O). Since 2007: Member of the Supreme Judicial Council and Chairman of the International Legal Cooperation with the Supreme Judicial Council of the Republic of Bulgaria. In 2009, he resigned in his capacity of a SJC member and returned to work at the District Court in the town of Sliven.
2001-2004: Chairman of Sliven District Court, Judge
1997-2007: Chairman of the Board of Alliance for Legal Interaction Association
1997-2001: MP with the 38th National Assembly of the Republic of Bulgaria, author of many amendments of the Criminal Law and the Law on the Judiciary.
1992-1997: Judge at Sliven District Court
1990-1992: Judge at Sliven Military Court
1987-1990: Judge at the State Court of Arbitration
1986-1987: Trainee Judge at Sliven District Court

ineffective actions. I found the last version of judicial reforms we are witnessing confirms these thoughts and words of mine. As early as of today, I can tell you it shall fail not only to bring the desired effect, but it shall simply evolve in the wrong direction. It is not a problem the SJC to be divided in two colleges. I am convinced it is necessary to look for another, a different way. I can mention two of the issues to be addressed in order to have an effective Supreme Judicial Council. First, we could use the successful experience of Belgium, where half of the total number of members is not magistrates but representatives of the public. I met with the Chair of the Belgian Supreme Judicial Council and I must tell you she is a psychologist by profession and has nothing to do with law. This does not hinder the Belgian SJC to be one of the most successful models in Europe. In our judicial system there are members of the public included as jurors (as in many court models). It should not be an issue if the council includes non-lawyers as representatives of the public. The second very important issue to me is that so-called big three in the SJC – they should not be its members. The problem is that by being elected by the judicial council, the latter actually becomes their employer and thus they already have other levers of influence. These are types of dependencies: business, office, personal, etc., and according to me it requires too much of the useful working time of these very senior officials in our judicial system. They are more focused in the SJC work and not in their direct business duties. The SJC could be free of these dependencies. I say this as someone who was on the other side of the barricade.

Everything you say here, speaks about a Grand National Assembly... You have already been a MP.

Yes, these reforms make sense if made really deep. Now we see how political and civil power is lost in persuading each other whether or not these changes are within the scope of the present Constitution, while at the same time we can radically solve the problems of the system. ///

Един твърде нежен закон

От Николай Тодоров
By Nikolay Todorov

За носене на отговорност от държавата често се плащат обезщетения от джоба на данъкоплатците. Това се случва по силата на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. В него е казано, че „когато досъдебното производство, образувано срещу задържан, е било прекратено или е постановена оправдателна присъда по обвинение за извършено престъпление поради това, че престъплението не е било извършено от гражданина или че деянието му не е престъпление, органът, който е прекратил производството, или съдът, който е постановил оправдателна присъда, оповестява това решение чрез средствата за масова информация, ако гражданинът или неговите наследници поискат

това.” Твърде нежен е законът. Ако поискаме може да кажем, че човекът е бил невинен.

Един от последните примери е делото, в което бившият министър на образованието и науката от кабинета на НДСВ Владимир Атанасов осъди на първа инстан-

ция прокуратурата за причинени му неимуществени вреди, за заведено срещу него наказателно дело за злоупотреба със служебно положение чрез сключване на неизгоден договор. Случаят е от преди пет години. В началото на 2013 г. СГС оправда Атанасов напълно, а прокуратурата протестира оправдателната присъда пред Софийския апелативен съд (САС). И втората инстанция обаче потвърди присъдата, като в мотивите на САС се казва, че обвинението е несъставомерно. Така се стигна до дело вече по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), заведено и спечелено (за сега) от Владимир Атанасов.

A Softish Law

When paying liability, the state often uses funds from the taxpayer's pocket. This happens under the regulations of the Law of the Liability of State and Municipalities for damages. It says, whenever pre-trial proceedings against a detained person have been terminated or there is an acquittal on charges of crime on the grounds that crime was not committed by that person or their act was not a crime, the body terminating the proceedings or the court issuing the acquittal

should announce the resolution thereof in the media, should that citizen or their heirs require it. The law is too softish. Should we request it, we may say a person was innocent.

One of the latest examples is the case of the former Minister of Education and Science during the governance of the National Movement for Stability and Progress Party. Mr. Vladimir Atanasov won the case at First Instance against the prosecution

– of moral damages in the criminal case of abuse of office – by signing an unfavorable contract. The case is 5 years old. In the beginning of 2013, Sofia City Court completely acquitted Mr. Atanasov, and the Prosecution objected the acquittal at Sofia Appeal Court. The second instance though confirmed the sentence; the SAC grounded its decision by saying the charges were not incriminating. This led to the hearing under the State's liability for damages, filed and won (so far) by Mr. Vladimir Atanasov.

We asked the former Minister of Education about his opinion – not to investigate whether or not he was offended by this situation but rather

outline his present viewpoint on this and other similar cases.

V. A. The two statements of your announcement are related – damages are paid because the Prosecutor's office charges non-incriminating allegations, i. e. it charges against something not of criminal essence. In this case, as SAC states, the Minister not only did not exceed his rights but also executed his duties by signing a preliminary agreement (without material or legal consequences!) on the exchange of two self-demolishing buildings against the construction of a new building for the Tourism College at the University of Economy in the town of Varna.

My case is not the only one; but I personally chose the Bulgarian justice to the European Court of Human Rights. My case is not over, but no matter the size of the compensation, not a single prosecutor shall spare a single penny from their own pocket on that payment.

Undoubtedly, the Prosecutor's act is plain PR-ing. The proceedings started a few years ago when – in the spirit of cooperation with the EU – the local government decided to fight against money laundry, EU funds abuse, large-scale fraud and organized crime. These are the so called proceedings under „special supervision” – in plain words, cases against mobs, traffickers, large and

small crooks... and ministers. Senior state officers were patched in.

By the way, my case was opened and closed at pre-trial phase several times after I resigned and left the Ministry of Education and Science. Let's calculate it: in a 10-year time span, the State spent wrongfully money on police and prosecutorial inspections and audits, by providing at least the monthly remuneration of various employees. Audits show crime evidence has not been found. Still, the State kept spending funds, making the trial even more complicated... Years pass by. The State keeps paying using taxpayers' funds!

Yet another thing: while the severity of the objections and accusations lands off target, that same state loses its

Потърсихме гледната точка на бившия образователен министър не за да разберем дали е обиден от ситуацията, а за да очертаем днешната му представа за този и подобни случаи.

Вл. Атанасов: Двете твърдения от вашия анонс са свързани – обезщетения се плащат, защото прокуратурата повдига несъставомерни обвинения, т. е. обвинения в нещо, което не пред-

ставява престъпление. В случая, както посочва САС, министърът не само не е превишил правата си, а е изпълнил своите задължения, като е сключил предварителен договор (без вещно-правни последиствия!) за замяна на две саморазрушаващи се сгради срещу построяването на нова сграда за Колежа по туризъм към Икономическия университет – Варна.

Моят случай не е изолиран, но лично аз предпочетох българското

правосъдие, а не Европейския съд по правата на човека. Моего дело не е приключило, но какъвто и да е размерът на обезщетението, нито един прокурор няма да отдели и 1 лев от джоба си за неговото изплащане.

Това, че прокуратурата си прати ПР, няма съмнение. Процесът стартира преди няколко години, когато в дух на сътрудничество с ЕК правителството решава да се бори с прането на пари, злоу-

потребата с европейски фондове, финансовите измами в особено големи размери и организираната престъпност. Това са т. нар. дела под „специален надзор” – простичко казано, делата срещу мафиоти, трафиканти, едри и гребни мошеници... и министри. Висшите държавни служители са „пришити” именно тук.

Между другото, моето дело се възбужда и прекратява на предсъдебна фаза няколкократно, след като подадох оставка и напуснах МОН. Да пресметнем: в продължение на 10 години държавата харчи грешни пари за полицейски и прокурорски проверки, като осигурява най-малкото месечните възнаграждения на различни служители. Проверките до една сочат, че данни за престъпление не са открити. Но държавата продължава да харчи, процесът се усложнява, а годините текат. За тях плаща държавата с парите на данъкоплатците!

И още нещо – докато строгостта на обвинението се стоварва встрани от целта, същата наша държава губи своето вещно право върху въпросната недвижима собственост, защото изтича 10-годишният срок, в който лица, първо са купили земята, след това разрушили сградите и издигнали там своите хотели, вече могат да докажат, че са добросъвестни владелци.

През това време никой държавен служител не е направил нищо, за да защити интереса на обществото.

И държавата продължава да не предявява законните си вещи права чрез своите законни представители – в случая това е тогавашният Областен управител на Варна. Бездействието му в последните години е лесно обяснимо: социалните мрежи го посочват „осветен” като агент на бившата ДС, а неговата съпруга има частна образователна фирма, която издава дипломи, идентични с тези на въпросния (държавен) Колеж по туризъм към Икономическия университет – Варна.

Ето защо все още не е построена сграда на Колежа, а „огънят” беше пренасочен срещу бивш министър, който е сключил предварителен договор именно с тази цел – студентите да имат подходящи условия за обучение.

Трябва ли, според вас, прокурорите да носят лична имуществена отговорност в случаи като Вашия и ще намали ли това случаите на прокурорски произвол?

Думата „произвол” изглежда много подходяща. Но вие ме питате какво мисля като гражданин и данъкоплатец? Ето моят отговор: ние, хората, както е известно, не обичаме да признава-

ме грешките си. А прокурорите също са хора, които освен това – в прякото и преносно значение на думата – наистина са независими. Как употребяваме „независимостта”, в това е въпросът, защото тук не става дума за невинна грешка – разполагаме с „методическите указания” към водещия прокурор и с „проект за обвинителен акт” (документите са още в първоначалните 11 тома по делото), което означава само едно -- съзнателно преформулиране на фактическите обстоятелства с цел постигане на желанния ефект.

Питаме ме дали трябва съответният прокурор да носи отговорност. Разбира се, но не морална, а финансова и наказателна. В посттоталитарно общество като нашето такива обаче, не ги наказват, повишават ги.

Когато бяхте обект на разследване и Ви повдигнаха обвинения, чувствахте ли се жертва на някаква конюнктурна?

Жертва не, но в продължение на няколко години трябваше да доказвам, че някой прехвърля проблем от болната глава на здравата. Конюнктурата е постсоциалистическа и поради това е удобна за определени представители на властта, които могат да опропастят години от живота на някого с едно позвъняване по телефона... ///

property right over the real estate in question, because the 10-year period when people had first purchased the land and then destroyed the buildings and managed to erect their hotels, can now prove they are lords bona fide.

During this period no government official did anything to protect the public interest. The State still does not claim its property rights using its legal representatives – in this case this is the former Governor of Varna. His inaction in the recent years is easily explained: social media say he used to be a State Security (Bulgaria's former KGB services – a translator's note) agent, while his wife has managed a private educational company issuing diplomas identical to those of the

College in question – the College of Tourism with the University of Economy – Varna.

That is why the building of the college has not yet been built; whereas the fierce accusations were redirected against the former minister who had signed a preliminary agreement with this very purpose: the students should have had adequate training environment.

Do you think prosecutors should bear personal property liability in cases like yours; will this reduce the number of cases of prosecutorial arbitrariness?

V. A. The word „arbitrary” seems quite appropriate here. But you ask

me what I think – in my capacity of citizen and taxpayer. Here is my answer: as it is known, we, people, do not like admitting our mistakes. Since prosecutors are also people, they are independent – in the direct and indirect meaning of the word. How do we use this independence – this is the question, since here this is not a case of an innocent error. We have got the „methodological guidance” for the prosecutor in charge as well as the draft indictment (the documents are in the very first 11 initial volumes of the case). It means only one thing: deliberate redefinition of the facts in order to achieve the desired effect.

In order to answer your question – whether the respective prosecutor

should be liable? Of course – but not moral; instead it should be financial and criminal liability! In a post-authoritarian society as ours however prosecutors are not subject to punishment – but rather promotion!

While you were under investigation and charges were brought against you, have you felt a victim of a certain conjuncture?

V. A. A victim – no, certainly not. Still, for several years I have had to prove someone has been transferring a problem from the sick patient to the healthy one. Conjuncture is post-socialistic and therefore convenient for certain officials who can ruin years of one's life with a single phone call... ///

Разходка в европейските данъчни джунгли

Съвременният юрист не следва да има знания само в областта на националното си законодателство. Все повече се изискват знания за правото на ЕС, и международни актове. Всеки практикуващ юрист трябва да познава и спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане, практиката за защита правата на човека и др. Правото на ЕС съдържа над 100 000 страници текстове. Отделно са правилата за работа на институциите на Съюза, както и общирна и разнообразна практика на Съда на ЕС.

Данъчното облагане е една сложна и сериозна област. То обхваща както материалноправни, така и процесуалноправни въпроси. Изисква се познаване на вътрешното данъчно законодателство, на европейското законодателство, включително и на правата на човека. Съдът по правата на човека в Страсбург също има произнасяния по данъчни въпроси.

По повод казуса на мой клиент преминах през всички възможни инстанции, за да защита правата му. При определяне на данъчното му задължение като физическо

лице, органите по приходите приложиха режима на ревизия при особени случаи (чл. 122-124 Данъчно-осигурителен процесуален кодекс или ДОПК), според който тежестта на доказване на дължимите данъчни задължения се обръща и от задължение на ревизиращите органи се трансформира в задължение на ревизираното лице, т.е. възниква така наречената обрната доказателствена тежест. За мой клиент възникна НУЖДАТА ДА ДОКАЗВА, ЧЕ НЯМА ДАНИЧНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ, а органите по приходите бяха тези, които имаха право по свое усмотрение да приемат или да отхвърлят представените доказателства без дори да се аргументират.

С моя клиент обжалвахме ревизионния акт, като компетентният административен съд прие аргументите ни и постанови решение в негова (наша) полза. Органите по приходите също обжалваха решението на първоинстанционния административен съд.

В производството пред тричленен състав на ВАС направихме искане за преюдициално запитване

до Съда на ЕС да се произнесе дали по смисъла на чл. 325 от Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС), режимът, предвиден в нашия ДОПК (чл. 122-124), не нарушава принципите на правото на ЕС за съгласуваност, пропорционалност и правна сигурност.

ВАС отхвърли искането с аргумента, че „Съдът на ЕС не се произнася по противоречие на процесуални норми от националното законодателство с принципите на правото на ЕС“ и излезе с решение. С него бе отменен актът на първоинстанционния административен съд.

Отнесохме спора пред 5-членен състав на ВАС, като обжалвахме отказа за преюдициално запитване до Съда на ЕС. Напомнихме, че този отказ евентуално може да е нарушение на чл. 267, ал. 3 от ДФЕС, който предвижда, че „когато такъв (т. е. преюдициален) въпрос е повдигнат по всяко дело пред национална юрисдикция на дадена държава, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право, тази юрисдикция е длъжна да сезира Съда на

ЕС“. Петчленен състав на ВАС отказа да допусне отмяна на решение на ВАС (3-членен състав) с аргумента, че в АПК (чл. 239) не е предвидена отмяна на влязло в сила решение заради нарушаване правото на ЕС.

Това становище на ВАС не се споделя от всички състави на ВКС, видно от определение № 269 от 08.05.2015 г., постановено по гр.д. N.1867 по описа за 2015 г., където е казано, че „... националните съдилища, които имат обща компетентност да разглеждат спорове, свързани с прилагането на общностното право, ... са призвани да дават защита на произтичащите от него права на частноправните субекти съобразно установените във вътрешния ред средства за защита“. Остава да се надяваме, че само дистанцията във времето на изразяване на две становища е причина за противоречивото разбиране на българския съд относно място му на защитник на правото на ЕС у нас и че това „явление“ ще бъде преодоляно с времето.

Обаче позовавайки се на правото на пряк достъп, мой клиент се обърна към Общия съд на ЕС. С молбата помолехме Общият съд да установи, че Европейската комисия в нарушение на ДФЕС (чл. 263, ал. 4) не е започнала производство, с което да изиска от България да приеме разпоредба, с която да гарантира справедливо правосъдие за българските граждани, както това е предвидено в законодателствата на други държави-членки. Общият съд на ЕС образува дело и постанови определение, в което прие, че по казуса на моя клиент не е участвало бездействие от страна на Европейската комисия.

Отправихме молба до Европейската комисия да установи нарушението и да съдейства за отмяна на разпоредбите на чл. 122-124 ДОПК и за допълнение на чл. 239 АПК. Европейската комисия зае позицията, че жалбата „изглежда с чисто вътрешен характер и не съдържа трансгранични елементи

Любка Ценова, д-р по данъчно право. Завършила е Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Специализирала е в централата на OESD във Виена, Австрия, и в College of Europe в Брюксел, Белгия. Защитила е докторска дисертация на тема: „Правни проблеми на данъка върху добавената стойност“ (сравнително изследване). Последователно работи като преподавател в Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, експерт в Главна данъчна дирекция към Министерство на финансите, в Съвета по законодателство на Министерството на правосъдието и в дирекция „Законодателна дейност и Европейско право“ на Народното събрание. Автор е на редица книги. Кореспондент е на списанието „International VAT Monitor“, издание на IBFD – Холандия. Преподавател по право на ЕС, финансово и данъчно право във МВБУ – Ботевград и във ВУЗФ – София.

Mrs. Lyubka Tsenova, PhD in Tax Law, has graduated the Faculty of Law at St. Kliment Ohridski Sofia University. She has specialized at the OESD Headquarters in Vienna, Austria, as well as at the College of Europe in Brucel, Belgium. Her PhD thesis was entitled „Legal issues of the Value Added Tax“ (a comparative study). Consecutively, she has worked as a lecturer at D. Tsenov Academy of Economics in the town of Svishtov, as an expert at the Head Tax Dept. with the Ministry of Finance, at the Council of Legislation with the Ministry of Justice and at the Department of Legislation and European Law with the National Assembly. Author of several books. Correspondent of the International VAT Monitor newsletter, a publication of IBFD – the Netherlands. Lecturer in EU Law, Financial and Tax Legislation at the International Business School – Botevgrad, and the University of Finance, Business and Entrepreneurship – Sofia.

ти и правото на ЕС не е приложимо“. Можем да наречем това един

ОСОБЕН ОТГОВОР, след като страна пред български съд може да застане всеки гражданин или фирма от всяка държава-членка. Риторично е вече да попитаме и тогава ли няма да има трансграничен елемент?

Изпратихме жалба и до Съда по правата на човека в Страсбург, като посочихме, че има нарушение на общи принципи на правото на Съюза и на чл. 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и с чл. 46, чл. 47 и чл. 52, ал. 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз. На формални основания Съдът по правата на човека отказа да приеме жалбата за разглеждане с аргумента, че условията за допустимост, предвидени в чл. 34 и 35 от Конвенцията, не са изпълнени.

Следващата и последна инстанция, пред която потърсихме съдействие по нашия казус, бе Европейският омбудсман. Той се отнесе с разбиране, проучи случая и отправи своето запитване до Европейската комисия. Оттам се получи отговор с предишното съдържание, който отново доведе до приключване на преписката без никакъв шанс (засега) за промяна на националното ни законодателство.

Справедливи ли са разпоредбите на чл. 122-124 ДОПК и създават ли те условия за равнопоставеност на страните в процеса? Очевидно не. Има ли възможност за промяна? В момента това е въпрос без отговор.

Всяка нова разходка в европейските данъчни джунгли може да ни доведе до отговор, който може да ни се стори приемлив. В името на всички, които вярват, че правото не е „порта в полето“ смятам, че трябва да продължа с опитите да ангажирам вниманието на институциите, когато правото на ЕС изцяло или частично не се прилага у нас. //

Walking Through the European Tax Jungle

Modern lawyer should not only have knowledge in the field of national law – increasing knowledge is required in the field of EU legislation and international regulations. Any legal attorney must know the

ordinances defining the avoidance of double taxation, human rights practices, etc. EU legislation contains 100,000+ pages of texts... in addition to the operating rules of the EU institutions as well as the extensive

and varied practice of the EU Court.

Taxation is a complex and serious area. It covers both substantive and procedural issues. It requires knowledge of local tax law, European

law, and human rights. The Court of Human Rights in Strasbourg may also adjudicate on tax issues.

In regards to a case of a client of mine, I went through all possible courts in order to protect his rights. When defining his tax liabilities as a physical entity, the Bulgarian Revenue officers implemented an auditing system to be used in special cases (Art. 122-124 of the Taxation and Social Insurance Procedure Code) – saying the responsibility of proving due tax liabilities reverses in the meaning from being an obligation of the Revenue officers it is now transformed as an obligation of the audited person, or the so called reversed obligation of proof. Thus my client had the obligation to prove he did not have tax liabilities, whereas the Revenue officers were the ones who had the right – in their sole discretion – to accept or reject the evidence without even providing an argument or a justification.

On behalf of my client, I appealed the audit report and the competent administrative court accepted our arguments and ruled in his (our) behalf. However, Revenue officers counter-appealed the decision of the First Instance Administrative Court. In proceedings before a three-member judge panel of the Supreme Administrative Court (SAC), we requested a prejudicial ruling to the European Court of Justice whether the meaning of Art 325 of the EU Functioning Treaty is violated by the definitions of the Bulgarian Taxation and Social Insurance Procedure Code, Art. 122-124, thus further contradicting EU law of consistency, proportionality and legal certainty.

The Supreme Administrative Court rejected the request saying the EU Court does not rule on conflict of procedural rules of national law with the principles of EU law, and issued a resolution. The latter repealed the decision of the First Instance Administrative Court.

We forwarded the dispute to a five-member panel of the SAC, appealing the refusal of a prejudicial request to the EU Court. We

reminded the judges this refusal may be a violation of Art. 267, para. 3 of the EU Functioning Treaty – since it says the following: whenever such (i. e. prejudicial) issue arises on a case pending at a national Court of a member state whose decisions are not subject to appeal under national law that Court is obliged to refer to the EU Court. The 5-member panel refused to allow revocation of a SAC decision (the 3-member panel) with the justification the Administrative Procedure Code (Art. 239) does not provide for the annulment of a decision due to violation of an EU law.

This standpoint of SAC is not shared by all panels of the Supreme Court of Cassation and it is seen by Definition #269, dated 08 May 2015 as rendered on case No 1867 of the 2015 Register saying: „National Courts have general jurisdiction to hear disputes related to the application of Community law... and are obliged to provide protection of the rights therefrom to individuals according to the means and ways defined in the internal policies of protection”. One can hope only distance in time of expressing these standpoints is the reason of the discrepancy in understanding as shown by the Bulgarian Court regarding its position of defender of EU law here, in Bulgaria, and this „phenomenon” shall be overcome later in time.

Nevertheless, citing the right of direct access, my client turned to the EU General Court, requesting it to declare the European Commission violates the Treaty (Art. 263, para. 4) by not initiating proceedings – requiring Bulgaria to adopt provisions guaranteeing fair justice to Bulgarian citizens as provided in the Legislations of other member states. The EU General Court opened a case and ruled there was no inaction found in my client’s file on behalf of the European Commission.

We further requested the European Commission to define the violation and contribute to the repeal of the provisions pursuant to Art. 122-124 of TSIPC as well as supplement Art. 239 of the Administrative Procedure

Code. The European Commission took the standpoint the complaint seemed purely local [internal] and did not contain any cross-border elements – therefore EU legislation is not applicable.

We could definitely call this a PECULIAR RESPONSE, since one of the parties in this case before the Bulgarian Court may be any citizen or a legal entity of any member state. Rhetorically asking, shall we use the same interpretation then: there are no cross-border elements?

We then sent an appeal to the Court of Human Rights in Strasbourg pointing out a violation of the general law rights in the EU as well as of Art. 6 of the European Convention of Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, as well as Art. 46, 47, 52, para. 3 of the Charter of Fundamental Rights of the European Union. On formal grounds, the Court of Human Rights refused to process the appeal for consideration on the grounds of ineligibility to the requirements defined in Art. 34 and 35 of the Convention.

Our next and final appeal we sought assistance from was the European Ombudsman. He paid due attention, investigated the case and sent a request to the European Commission. Their reply had the same content, once again leading to the closing of the file without leaving any chance (at least for the current moment) of changing the national legislation.

Are the provisions of Art 122-124 of TSIPC fair? Do they provide equality to the parties in a court case? Apparently not. Is there any chance of bringing a change? Currently, this is a question without an answer.

Each new walk through the European tax jungle may lead us to an answer we may not be eager to accept. In the name of all who believe Law is not a gate in a field somewhere I firmly believe I should keep trying to engage the attention of the institutions where EU law – entirely or partially – has been overruled in Bulgaria. //

Антонин Скалия, член на Върховния съд на САЩ: Няма да се изненадам, ако смъртното наказание отпадне

Няма да се изненадам, ако Върховният съд на САЩ анулира смъртното наказание. Това заяви неотдавна Антонин Скалия, член на ВС по време на лекция за смъртното наказание в Университета по право в щата Минесота. Според Скалия въпросът за това наказание е записан в Конституцията, а тя е „документ, който не трябва да бъде отворен за широко тълкуване“, въпреки, че съдиите „твърде лесно намират вратички“ в основния закон, казва той.

79-годишният Скалия е недоволен, че решенията за смъртно наказание, наложени от съда, са „направили практически почти невъзможно налагането му, въпреки че все още то не е възприето като противоконституционно“.

„Не би ме изненадало, ако това наказание съвсем отпадне“, коментира юристът, чиито думи предизвикаха единични ръкопляскания в почти пълната аудитория с 2700 места. Според Скалия Върховният съд прави налагането на смъртно наказание все по-трудно. Решенията на съдиите добавят смекчаващи обстоятелства, които трябва да се разглеждат, или вече е недопустимо автоматично да осъдят хората на смърт за някои престъпления, като убийството на полицаи, например.

Именно през м. октомври Върховният съд започна последния си мандат и вече изслуша едно дело за смъртно наказание от щата Канзас. Въпреки че е ограничен по обхват, този случай е първото изслушване от висш съд в съдебното заседание за

смъртно наказание след горчивия сблъсък относно процедурите със смъртоносните инжекционни, предизвикали дълбоко разделение сред магистратите от последния мандат. Съдът възнамерява да разгледа и дело от Флорида, което поставя и въпроса дали съдиите могат да налагат смъртни присъди, ако съдебните заседатели не са единодушни по въпроса за най-тежкото наказание.

През 30-та си година във Върховния съд Скалия е най-дългогодишният щатен съдия. 79-годишният магистрат смята, че не бърза да напусне, когато бе запитан от аудиторията, дали съдиите не трябва да бъдат принудени да напуснат след определен брой години работа, а не да притежават пожизнени назначения. „В момента, в който усетя, че съм станал мързелив и не мога да си върша ра-